

Lỗi tại

cần
vận
khánh
tạp văn

đàn ông

AMUN vh XXI VĂN HỌC

Lỗi Tại Đàn Ông

Cán Vân Khánh

vietmessenger.com

Lời tác giả

Có một câu danh ngôn đối với tôi không thể nào đúng hơn: "Rung động, yêu thương, đau khổ, hy sinh, tất cả sẽ mãi mãi là những trang tình sử của người đàn bà."

(Honoré De Balzac) Cuốn sách này, tôi xin được dành tặng những người phụ nữ yêu mến của tôi, đang tận hưởng những ngày tháng đẹp đẽ nhất bên mái ấm gia đình, cũng có thể là những người thiếu may mắn phải đương đầu với quá nhiều sóng gió, hay thực sự đã tìm được hạnh phúc trong cuộc sống độc thân của chính mình.

Cần Vân Khánh

1. Đàn bà nghĩ gì về tình dục?

Cho đến giờ, tôi vẫn cho rằng đó là một câu hỏi không dễ trả lời. Cấu tạo sinh học, môi trường giáo dục, văn hóa, nhân sinh quan... của những người phụ nữ khác nhau khiến họ nhìn nhận vấn đề cũng rất khác nhau. Sở dĩ tôi nói thế vì có lần, một độc giả hai mươi năm tuổi tâm sự chuyện tình cảm với tôi, cô có than vãn rằng giữa cô và anh người yêu chưa thể tìm được tiếng nói chung hay nói chính xác là thiếu hòa hợp dù họ đã yêu nhau hai năm trời. Tôi gọi chuyện hỏi rằng giữa họ đã nảy sinh mâu thuẫn về vấn đề gì thì cô chỉ trả lời chung chung mà không đi vào chi tiết. Cuối cùng, khi tôi hỏi thẳng rằng: "Tụi em đã có quan hệ tình dục với nhau chưa?" thì cô sững sốt nhìn tôi, đỏ mặt tía tai. "Sao chị có thể hỏi em một câu như thế?"

Câu chuyện đó được tôi coi là một tai nạn nhỏ của mình trong việc chia sẻ tâm tư, tình cảm với một người cùng giới. Tôi cứ nghĩ rằng từ thế hệ 7x của tôi trở xuống thì khái niệm tình dục tự do, những thử nghiệm tình dục trong và ngoài hôn nhân chẳng còn gì xa lạ, nhưng dường như đàn bà lại vô cùng lúng túng khi tiếp cận hoặc

bộc lộ thái độ về vấn đề đó dù chẳng ai dám phủ nhận tình dục là một phần quan trọng trong đời sống của mỗi người.

Ngoài bạn tri kỷ thì tôi có khoảng mười người bạn gái thân thiết. Trong mười người bạn này, tôi có thể trò chuyện rất thoải mái tất tần tật về chuyện shopping, nấu nướng, du lịch, sách vở... và dĩ nhiên là cả tình dục với khoảng bảy người. Một con số không tồi.

Với ba cô còn lại, rõ chán vì họ thường né tránh, không hứng thú và hơi khó chịu vì cho rằng đó là một chuyện cực kỳ tế nhị. Thi thoảng tôi có những phép thử khác nhau và y như rằng, hễ tôi đụng đến chuyện "tế nhị" một chút là các cô lảng ngay sang chuyện khác. Theo quan sát, tôi thấy cả ba cô bạn tôi đều có đời sống hôn nhân hạnh phúc và mức độ các ông chồng hài lòng về họ được đánh giá là khá cao. Tôi đi đến kết luận rằng: Thật ra, phụ nữ ai cũng nghĩ hoặc muốn khám phá về tình dục cả, chỉ là có chịu nói ra hay không mà thôi. Những người nói ít lại thường thực hành rất tốt, hơn những người mạnh miệng.

Ai đó đã nói: "Tình dục thì muôn đời vẫn thế, chỉ có quan niệm là thay đổi." Một khi quan niệm thay đổi sẽ kéo theo những hành vi thay đổi. Khi đó, các nhà đạo đức học sẽ khó mà lên tiếng can thiệp. Một ví dụ nhỏ thế này, giữa đám đông, một ai đó kể về một cô X nào đó tự hào khoe khoang về thành tích cô ta đã qua đêm với vài chục anh đũ quốc tịch trong thành phố Y. Và đa phần những người nghe được đều tán dương khả năng tình dục cũng như tâm hồn phóng khoáng, nồng nhiệt của cô ta thay vì chỉ trích hay lên án.

Xem ra suy nghĩ đàn bà chỉ chấp nhận lên giường với người đàn ông họ yêu không còn đúng nữa. Không biết khi con người coi tình dục là nhu cầu tự do của mỗi cá nhân và chính họ sẽ chịu trách nhiệm về hành vi của bản thân thì đó là điều đáng mừng hay đáng lo?

Bản thân tôi, vì hoàn cảnh và những lý do cá nhân nên phải sống xa chồng trong một thời gian khá dài. Có nhiều người hỏi rằng sao tôi "chịu đựng" giỏi thế? Có người lại tiếc rẻ cho tuổi thanh xuân đơn điệu và tẻ nhạt của tôi. Tôi chỉ biết trả lời rằng, cái gì trên đời chẳng

trở thành thói quen, tôi thoải mái khi ngủ một mình cũng như bạn yên tâm khi đầu gối tay ấp với chồng vậy. Nhưng nói một cách hài hước thì nguyên nhân chính theo tử vi phương Tây, tôi may mắn (hay là không may mắn?) sinh vào cung Xử Nữ, mà đàn bà Xử Nữ phải có một lý trí gần như hoàn hảo trước dự vọng và đời sống tinh thần mới quyết định được hạnh phúc của họ. Bởi thế mà trong những cuộc tranh luận, tôi vẫn quả quyết với nhà văn Di Li rằng, về khoản tình dục, đàn bà Xử Nữ có chạy bỏ hơi tai cũng không đuổi kịp đàn bà Song Tử (Di Li thuộc cung Song Tử), khiến nàng đỏ mặt.

2. Chiếc va li tình yêu

Tôi có một sở thích đặc biệt là được ngắm những chiếc va li đủ kích cỡ và màu sắc, nhất là những dịp ghé vào các trung tâm thương mại, nơi bày bán đủ các loại va li thì tôi có thể bỏ ra hàng giờ để ngắm chúng. Có vẻ hơi mâu thuẫn với một người chưa bao giờ đặt chân ra khỏi lãnh thổ Việt Nam như tôi. Hay nỗi khao khát được kéo va li đi khắp bốn phương trời vẫn đang từng giờ hối thúc?

Tôi có vài người bạn gái độc thân xinh đẹp và có một đôi chân đủ dài để chinh phục khắp năm châu bốn bể. Vừa mới uống cà phê với tôi chiều nay thì một trong số họ sáng hôm sau đã ở Singapore và đưa hình lên Facebook để khoe những bộ cánh đẹp nhất sau chuyến shopping mệt mỏi. Họ đi Bali ngắm hoàng hôn buông xuống bãi biển đẹp tuyệt vời, họ đi Tây Tạng - nơi cao nguyên u tịch, huyền bí của đất Phật, họ đi Campuchia để ngắm đền đài hùng vĩ, hoang sơ... Những chiếc va li sẽ đi theo dấu chân những cô gái đến bất kỳ nơi đâu, và trong mỗi chiếc va li đó không chỉ chứa đựng nỗi khao khát được chinh phục thế giới.

Người phụ nữ điệu đà sẽ không thể thiếu những chiếc váy maxi dài thướt tha cho mỗi chuyến đi biển, chai nước hoa với mùi hương nồng nàn quen thuộc, đôi dép xỏ ngón nhẹ nhàng, dễ dàng di chuyển thay cho những đôi giày cao gót sành điệu, quý phái. Người phụ nữ chu đáo sẽ không thể thiếu những viên thuốc phòng cho các căn bệnh vặt có thể mắc phải trong mỗi chuyến đi, chiếc lược chải đầu, chiếc khăn tắm sạch sẽ, bàn chải đánh răng, dụng cụ y tế... Người phụ nữ lãng mạn sẽ không quên mang theo vài cuốn sách tâm lý hay tiểu thuyết để có thể vừa nằm thư giãn trong bồn tắm ở một khách sạn nào đó vừa mơ màng về một thế giới khác biệt. Có thể nói, tính cách của mỗi người sẽ được gói gọn trong chiếc va li của họ, cách sắp xếp đồ đạc từ ngăn nhỏ nhất cũng toát lên dụng ý của người sở hữu nó. Tôi có một phát hiện thú vị rằng, những người phụ nữ đam mê du lịch là những người phụ nữ vô cùng xinh đẹp, và mỗi chiếc va li dường như cũng bí ẩn và hấp dẫn như chủ nhân của nó vậy.

Hẳn nhiên, một năm đôi ba lần tôi cũng có dịp đi đâu đó, cái cảm giác háo hức tột cùng ấy là khi được mở toang chiếc va li và sung sướng sắp xếp đồ đạc vào trong. Chẳng có điều gì phải giấu giếm, vì với một người hay lo xa như tôi thì bất kỳ thứ gì quen thuộc với bản thân mình tôi cũng muốn tha đi cho bằng được, dù chuyến đi của tôi chỉ gói gọn trong hai ngày...

Tôi cứ nghĩ, nếu một người đàn bà độc thân đi du lịch một mình, hẳn là chiếc va li ấy sẽ thay cho một người tình ân cần đi bên cạnh. Có lẽ, chỉ cần chứa đựng tất cả những điều nàng muốn là đã đủ cho một cuộc hành trình, dù chỉ là nằm một mình dưới bãi cát, nhìn sóng vỗ từ rất xa mà chưa biết bến bờ nơi đâu?

Và có lẽ bài viết này không dành cho những cô gái sống thật giản dị, họ khỏe mạnh và tự tin đến nỗi chỉ cần vác lên vai một chiếc ba lô, trong đó không hề có váy vóc, lụa là, son phấn hay những viên thuốc cảm, họ chỉ cần một chai nước suối và một chiếc máy ảnh để ghi lại những khoảnh khắc đẹp đẽ. Thế là đủ...

3. Đàn bà thường làm khổ nhau

Nếu có kiếp sau, không biết có bao nhiêu người đàn bà muốn trở thành đàn ông? Còn tôi thì nhất định là đã chán làm đàn bà lắm rồi, vì thực sự tôi thấy đàn ông dù thế nào vẫn sướng hơn đàn bà nhiều lắm.

Đã có quá nhiều người mổ xẻ, bóc tách và bàn luận về mức độ sướng khổ của đàn bà và đàn ông, tựu trung lại cái gì mạnh mẽ và quyền uy thì cái đó nằm trên, cái gì yếu đuối và mềm mại thì nằm dưới. Cho dù đàn bà có khẳng định vị thế bao nhiêu thì thiên tính nữ của họ vẫn cứ một phần nào đó quyết định nụ cười hay những giọt nước mắt của họ.

Thường thì đàn ông hay làm khổ đàn bà nhưng đàn bà cũng làm khổ nhau không kém. Thế nên nỗi khổ của đàn bà như bị nhân lên gấp bội, vừa phải lo chống đỡ đàn ông vừa phải tự bảo vệ mình trước sự hồ nghi, ghen tị hay thù oán của người đàn bà khác.

Thực tình tôi rất yêu đàn bà. Nếu có làm điều gì đó tổn thương đến họ đều là điều nằm ngoài ý muốn của tôi, nhất là những người đàn bà đẹp để cả về nhân cách lẫn hình thức. Họ chẳng khác gì những bông hoa nở trong mùa xuân. Nhưng rất buồn phải thừa nhận rằng, không phải người đàn bà nào cũng quý tôi, dù tôi chẳng làm gì tổn hại đến họ. Tôi không là hoa hậu hay người đẹp danh tiếng để mọi người phải ghen tuông vì nhan sắc. Tôi cũng không thông thái đến mức để ai đó phải lo âu so đo về trí tuệ. Thế mới bảo cuộc đời thật lạ lùng, đàn bà bản chất đã chẳng ưa nhau, dù chẳng ai làm gì ai cả.

Nhưng mức độ hận thù phải kể đến chuyện vì đàn ông mà đàn bà có thể đánh nhau hoặc đe dọa đến sinh mạng của nhau. Có lẽ tình ái muôn đời dẫn con người đến những hành động mù quáng, nhưng có đáng không nếu chỉ vì muốn chiếm lĩnh trái tim của một gã Don Juan mà đàn bà phải xâu xé nhau khổ sở đến thế? Tôi thì nghĩ rằng, người đàn ông xứng đáng để cho người phụ nữ xả thân luôn đủ thông minh trong việc lựa chọn người đàn bà xứng đáng ở bên cạnh

họ, chứ không phải đến khi xảy ra chiến tranh thì mới biết người đàn bà nào thực sự yêu thương mình.

Có lẽ tôi là người chẳng khi nào biết giành giật lấy tình yêu và cũng chẳng tin mấy vào cái gọi là chiến thắng trong tình cảm. Một người phụ nữ đáng yêu chẳng bao giờ cần đến bất kỳ chiêu trò hay thủ đoạn nào mà vẫn có người đàn ông đến gõ cửa trái tim họ. Hoặc cùng lắm người đó sẽ làm cho mình tự tin hơn, yêu đời hơn và bồi đắp giá trị bản thân để người đàn ông của mình có lạc lối vẫn quay về chốn cũ. Đàn ông không bao giờ thiếu trí khôn, họ nhận ra được ai mới là người thích hợp với mình. Sự giành giật, thậm chí thóa mạ, sỉ nhục nhau chỉ làm cho hình ảnh của người đàn bà trở nên tồi tệ, xấu xí thêm mà thôi, bất kể họ đạt được kết quả như thế nào. Và trong khi hai người phụ nữ tơi tả sau cuộc chiến ái tình thì ở một nơi nào đó, người đàn ông đang trùm chăn ngủ một giấc đã đời.

Thế thôi.

4. Tôi không muốn là người nhạy cảm

Hình như đã có một thời gian, tôi ôm ấp nỗi tự hào rằng mình là người nhạy cảm, chuyện gì cũng nắm bắt rất nhanh nhạy, nhất là nỗi đau khổ thì không ai bằng. Bất kỳ sự tổn thương nào dù bé bằng que tăm cũng khiến tôi tức chết. Tôi phẫn nộ vì mình chẳng làm gì nên tội mà lại bị người ta vô tình quay lưng như thế! Phản ứng của tôi ngay sau đó là gọi điện cho cô bạn thân để bù lu bù loa và tiếp theo là ngồi viết thư trách móc, phản đối người đã gây ra sự tổn thương ấy cho mình.

Nhưng sau này, cũng chính tôi đã gây tổn thương cho người khác mà không hề hay biết. Đôi khi, trong một số trường hợp, những gì mình cho là đúng thì người kia lại cho là sai, những gì mình tưởng rằng đã làm rất tốt thì người kia lại không thấy hài lòng. Hoặc sự chủ quan dẫn tới những hành vi vô tâm, vô tình khiến cho mối quan hệ trở nên xấu đi và dần xa cách. Cũng may là càng ngày tôi càng biết trân trọng, nâng niu tình cảm, khi tôi nhận ra một trong những nỗi lo lắng của mình là đánh mất một người bạn tốt.

Nhưng thỉnh thoảng không tránh được, tôi vẫn cứ phải đi ra khỏi cuộc đời ai đó, hoặc ai đó muốn bước ra khỏi cuộc đời tôi mà tôi không thể nào giữ được. Không lẽ tôi lại nói với bạn rằng: "Bạn hãy ở lại bên tôi!", chắc gì bạn đã muốn vì nếu không có tôi, bạn sẽ có hàng trăm người khác để thay thế?

Dù chúng tôi đã từng có một quá khứ thật đẹp đẽ, đã say sưa nói chuyện với nhau qua màn hình máy tính hàng đêm, viết những bức email tha thiết, đã không thể không hẹn nhau ở một quán cà phê nào đó khi có mặt ở thành phố của nhau, những món quà nho nhỏ còn nằm nguyên dưới đáy va li... Như thế, chúng tôi, những người nhạy cảm đã đánh mất nhau một cách dễ dàng. Hay cuộc sống hiện đại với những mối quan hệ hấp dẫn khiến người ta dễ buông tay?

Một lúc nào đó, tôi nhận ra rằng, sự nhạy cảm chẳng giúp gì cho mình cả. Trong một vài tình huống, đôi khi còn khiến bản thân trở nên thật tội nghiệp. Chỉ cần thấy người bạn đời tỏ thái độ thờ ơ, lạnh

nhật đã thấy mình như bị bỏ rơi, một câu nói vô tình cũng khiến con tim đau nhói... Nỗi khổ sở, giận dữ vì bất an cũng bắt nguồn từ nhạy cảm mà ra. Tôi lại thêm biết bao được trở thành người đàn bà đơn giản, bình thường và dễ tính, lỡ ai đó có làm tôi mất hứng, buồn ối là buồn thì cũng chỉ cần một ngày để quên đi và tha thứ cho nhau, sẽ chẳng có lý do gì để thổi phồng nỗi đau vì điều đó sẽ làm chính bản thân mình đau gấp bội.

Như thế có phải nhẹ nhõm biết bao nhiêu không?

5. Vết xước hôn nhân

Cô bạn tôi mới ly dị chồng chỉ bởi một lý do đơn giản, đó là anh chồng không chịu bỏ thuốc lá. Dĩ nhiên với phần đông chúng ta, hút thuốc chẳng phải là thói hư tật xấu đặc biệt, vì hầu như đàn ông ai chẳng hút thuốc, chưa kể ta vẫn bắt gặp hình ảnh đàn bà phì phèo điếu thuốc ở một góc phố hay một quán cà phê, quán bar nào đó.

Chồng của cô bạn tôi làm nhà nước với đồng lương hạn hẹp và cô ấy sẵn sàng chấp nhận sự đóng góp tài chính khiêm tốn của anh trong thời buổi kinh tế thị trường bão giá, căn bản cô bạn tôi có khả năng kiếm tiền nhiều hơn. Xét về mọi mặt, anh này chẳng có mấy điểm để chê trách. Anh cực kỳ ít nói, đến mức khi vợ trách mắng, anh chỉ im lặng và hiếm khi phản đối, anh không bao giờ tỏ ra cay cú khi vợ quá lời trong việc thể hiện sự thất vọng về chồng mình. Chỉ có điều, anh rất hồn nhiên hút thuốc, một ngày hai bao, sáng trưa chiều tối, trong phòng ngủ, phòng khách hay nhà bếp. Tàn thuốc bay tứ tung anh cũng không buồn dọn vì anh coi đó là việc của vợ mình.

Mới đầu cô bạn tôi cũng nhẫn nhịn mà chấp nhận. Về sau cô mang thai, mùi thuốc lá khiến cô buồn nôn và khó chịu khủng khiếp. Vốn là người hiểu biết, cô không chịu nổi hành vi thiếu văn minh đó nên đã ra tối hậu thư cho chồng rằng: Một là bỏ thuốc, hai là chia tay. Anh chồng có chút cải thiện và chịu khó ra ban công hút nhưng được vài hôm, anh lại trở về thói quen cũ và vợ chồng họ liên tục căng thẳng trong mùi khói thuốc.

Không người phụ nữ nào đã bước chân lên xe hoa lại muốn một ngày kia phải ký tên vào lá đơn ly dị, nhưng rốt cuộc cô bạn tôi vẫn phải đối diện với chồng mình ở tòa án. Hẳn là cô đã suy nghĩ đến nát óc giữa những được mất, sống còn khi phải chia tay người đàn ông từng gắn bó với mình trong ba năm và là cha của đứa trẻ mới hai tháng tuổi, nhưng cô đã quyết định chấm dứt tất cả trước sự thất vọng ghê gớm của gia đình nhà chồng: "Ôi dào, có hút thuốc thôi mà, làm gì mà ghê thế?"

Một trong những lý do đẩy đưa các cặp vợ chồng đến tình trạng ly dị, tôi nghĩ đó chính là vết xước hôn nhân mà một trong hai người đã cố ý hay vô tình tạo ra nhưng không chịu làm cho nó lành lặn trở lại. Có những vết xước tự mờ đi và tan biến theo thời gian, nhưng có những vết xước cứ phình to ra thành những vết thương lòng, khiến trái tim người phải hứng chịu nó trở nên khổ sở và đau đớn.

Có những thói quen, sở thích xấu mà người ta có thể chấp nhận bỏ qua cho nhau và ngược lại.

Thế nên, có lẽ cách tốt nhất là chúng ta nên cân nhắc kĩ lưỡng, kịp thời thay đổi quyết định trước khi chìa bàn tay đeo nhẫn ra cho người đàn ông không phù hợp với mình.

6. Xinh đẹp ngay cả khi ốm

Trong một lần tìm hiểu tử vi phương Tây về chòm sao Bạch Dương, tôi bật cười khi phát hiện ra một lời khuyên khá thú vị đối với phụ nữ. Đại ý rằng đừng bao giờ để cho các chàng trai Bạch Dương chứng kiến cảnh bạn xuất hiện trước mặt họ với cái khăn dày sụ, cũ kĩ quấn quanh cổ khi bạn bị cảm cúm.

Và tôi dám chắc, không chỉ riêng đàn ông Bạch Dương mới cảm thấy mất hết hứng thú khi nhìn vợ mình trong bộ dạng kém xinh như thế. Vì cấu tạo thân thể của đàn ông hoàn toàn bằng sức mạnh và lý trí nhưng con tim họ lại thường thiên về cảm xúc và bản năng.

Phản động đàn bà sẽ kịch liệt phản đối: Đòi hỏi chúng tôi phải quyền rũ ngay cả trong lúc bệnh tật ư? Thật là vô lý! Chẳng phải chúng tôi đã làm lụng từ sáng đến tối, nấu bữa sáng, đi làm, nấu bữa tối, tắm rửa cho con cái, giặt giũ, rửa chén bát cộng với tí tí công việc không tên khác ư?

Không, dĩ nhiên chẳng có ai đòi hỏi bạn phải đẹp cả trong lúc đau đớn và mệt mỏi về thể xác lẫn tinh thần. Nhưng không phải mới ngày hôm qua bạn hãy còn xinh tươi phơi phới và tràn đầy nhiệt huyết trong mắt chồng mình đấy sao, vậy thì tại sao bạn không cố gắng giữ gìn hình ảnh ấy ngay cả khi bị ốm?

Có khi nào bạn hình dung cảnh mình trong bộ dạng xanh xao, ốm yếu, một cơn cảm cúm bất ngờ ập tới khiến cổ họng bỏng rát, các cơ bắp đau nhức và những con virus tai ác bắt đầu tấn công khiến bạn chỉ muốn nằm vật ra giường, chẳng thiết tha gì hết? Những chiếc váy ngủ thơm tho, đủ màu sắc bị tống vào một góc, bạn phải mặc những chiếc áo dài tay kín đáo cốt để làm ấm mình. Bạn quấn quanh cổ chiếc khăn cũ kĩ để chống đỡ với những cơn ho khùng khiếp, và chồng bạn sau khi trở về nhà liền nhìn bạn trùm chần rên rĩ trên giường với hàng tá thuốc men.

Hẳn nhiên chồng bạn chẳng ngại ngần hỏi thăm vài câu lấy lệ rồi chạy ào ra phố mua cho vợ tô cháo hành giải cảm, thậm chí pha cho

vợ một ly nước cam, nhưng rồi có thể họ sẽ đánh bài chuồn đi uống bia với bạn bè, đồng nghiệp, hoặc lẩn vào một góc với những công việc riêng, để mặc vợ mình nằm chờ vợ ở đó. Đơn giản, đơn giản họ đã tụt hết cảm xúc ngay từ suy nghĩ: Ôm đau thế thì làm ăn được gì!

Sự việc sẽ trở nên nghiêm trọng hơn khi người vợ cảm thấy bị bỏ rơi trong lúc ốm yếu và người đàn ông càng trở nên chán nản khi nghe vợ than vãn, cầu nài. Thường trong lúc ốm, chẳng mấy người trở nên sáng suốt và dịu dàng hơn.

Nhưng đó mới chính là sai lầm căn bản của đàn bà, vì đàn bà chỉ say sưa làm đẹp trong lúc họ khỏe khoắn nhất, vui vẻ nhất, hào hứng nhất... Họ có thể đắp lên người hàng tá váy vóc và mỹ phẩm để biến mình thành người phụ nữ hấp dẫn nhất thế gian... Nhưng đàn bà lại quên rằng, chính trong lúc ốm yếu họ mới càng cần phải đẹp. Một chút son môi tươi hồng, mái tóc được chải chuốt gọn gàng, chiếc khăn quàng cổ với màu sắc tươi tắn, đặc biệt là một tinh thần lạc quan mạnh mẽ sẽ khiến người đàn ông thờ phào: Thật ra sự việc không có gì nghiêm trọng. Đàn ông là chúa sợ trách nhiệm, sẽ không có gì khổ tâm bằng việc bạn trút sự mệt mỏi lên đầu chồng mình dù các anh chẳng phải nguyên nhân gây nên căn bệnh cảm cúm đáng ghét kia.

Có người ốm nào không cần được yêu thương, thậm chí còn cần gấp trăm lần người khỏe. Vậy thì chẳng cần đến chút sĩ diện nào, nếu muốn được yêu thương, bạn hãy nói: "Em cần được yêu thương, vớ về trong lúc mệt mỏi thế này. Có anh bên cạnh, em sẽ khỏi ngay thôi."

Tôi cam đoan rằng chẳng có người đàn ông nào lại từ chối ôm bạn vào lòng.

7. Tình yêu là một cái cây

Tôi vốn thích trồng cây nên có lần thử xin một cây hoa nhài về trồng. Cây hoa lúc tôi mang về thật xanh tươi mơn mớn, mấy nụ hoa trắng nõn nằm e ấp sau từng búp lá, hứa hẹn một tương lai tươi sáng. Chiều chiều tôi sẽ ngồi viết văn bên khóm nhài nở bung và đêm đêm có thể nằm mơ màng ngất ngây, phiêu theo làn gió.

Ấy thế mà chẳng hiểu sao, cây hoa nhài cứ ngày một héo tàn, những nụ hoa dần co quắp, rụng tả tơi dù thi thoảng tôi cũng nhớ tưới nước cho nó. Tôi hỏi anh bạn tôi là người rất mát tay trong việc trồng cây cảnh rằng vì sao lại thế thì anh bảo, do tôi chưa biết cách chăm sóc nên cây chết là phải.

Thật buồn, chiều chiều tôi ngồi ngắm cây hoa nhài héo và miên man tự hỏi, phải chăng tình yêu cũng giống như một cái cây? Đất ngày càng cằn cỗi, không được tưới nước và chăm bón thì sẽ có ngày chết rũ và chẳng còn cơ hội tái sinh?

Tôi tin rằng có đến chín mươi chín phần trăm các cặp vợ chồng ao ước trở về thuở yêu nhau. Nếu ai đã nghe bài hát Lúc mới yêu của nhạc sĩ Đức Trí thì mới thấm cái cảnh "Lúc mới yêu thật vui biết bao nhiêu, ngày tháng mới yêu thật vui biết bao nhiêu"... Rồi lúc cưới nhau cũng thật sung sướng biết bao nhiêu, rồi hậu hôn nhân lại buồn biết bao nhiêu, vì những nẩy sinh khó lường kéo theo ti tỉ những mâu thuẫn, xung đột, từ bé tí như con kiến đến to đùng như con voi, bắt đầu đổ ụp lên đầu hai con người khốn khổ vì họ phải sống chung với người khác mình hoàn toàn về cấu tạo sinh học lại còn trái ngược hoàn toàn về quan điểm. Tôi muốn thế này, anh muốn thế kia, tôi cho cái này là đúng, anh cho cái kia là sai. Và thế là cãi vã, chán nản, thất vọng. Từ đó, tình yêu cũng dần dần khô héo và mai một, đến lúc giật mình ngoảnh lại đã thấy gần nhau mà như hai người xa lạ.

Khi yêu, chúng ta chẳng cần bận tâm sự khác biệt của đối phương, như trót si mê một đóa hồng rực rỡ mà không màng đến chuyện đóa hồng đó cũng có thật nhiều gai. Để rồi qua giai đoạn si mê đó, khi

phải chứng kiến những điều không vừa ý, chúng ta bàng hoàng, thất vọng và tha hồ chỉ trích, đay nghiến lẫn nhau như thể ta đã bị dối lừa. Nhưng có một sự thật là trên đời này chẳng có ai hoàn hảo hoặc nhất nhất theo như ta muốn, người ta đã từng yêu thương và dâng hiến thì tại sao ta không thể tiếp tục dâng hiến và yêu thương? Quan trọng là ta biết lắng nghe cảm xúc của nhau, chẳng ngại ngần nói lên mong muốn của mình mà không cần bận tâm đến cái tôi đầy sĩ diện.

Tôi từng chứng kiến một cặp vợ chồng ly hôn chỉ vì người vợ mãi mê công việc mà cố ý làm ngơ việc vào bếp nấu cho chồng bữa tối. Việc đó lặp đi lặp lại thường xuyên, đến mức người chồng phải ra ngoài ăn cơm, và một ngày đẹp trời, anh lạnh lùng đưa ra trước mặt vợ lá đơn ly dị. Người vợ kiêu hãnh kị nhưng trong lòng không tránh khỏi bàng hoàng. Cô tự hỏi vì sao đến nông nỗi này, không lẽ cô mãi mê sự nghiệp, kiếm tiền để lo cho gia đình cũng là một tội lỗi hay sao?

Tôi luôn tin rằng sự hy sinh cũng như lắng nghe cảm xúc của nhau sẽ quyết định rất nhiều đến hạnh phúc. Và tình yêu cũng như một cái cây, nếu ta biết bỏ thời gian, tâm trí và sự quan tâm thì cái cây ấy sẽ tươi xanh. Nếu trên đời này không có một người bạn đời hoàn hảo thì phải chăng chúng ta nên học cách chấp nhận những khiếm khuyết của nhau?

Có một câu nói mà tôi rất thích: "Sau cơn mưa trời sẽ sáng".

Vì hạnh phúc là điều có thật, nên đôi khi chúng ta cần làm lại từ đầu.

Lúc này, tôi đang gắng sức làm sao cho cây hoa nhài của tôi sống lại, mơn mớn như thời tôi mới mang về.

Biết đâu...

8. Muốn được yêu

Tôi có một cô bạn gái không may mắc bệnh tiểu đường, nhưng dường như ông trời rất công bằng khi ban cho cô một người chồng khá thành đạt và một cậu con trai thông minh, bụ bẫm. Nhưng rồi hình như, cuộc sống chẳng bao giờ theo ý muốn của con người, cô bạn tôi bắt đầu hay gọi điện cho tôi khóc lóc về một chủ đề duy nhất, đó là chồng cô không muốn về nhà thăm cô thường xuyên nữa, cho dù anh được nghỉ phép. Đặc thù công việc của anh ấy là phải đi làm xa nhà.

Tôi cũng không biết khuyên giải thế nào mà chỉ biết chia sẻ với cô rằng, đàn ông xa nhà là vậy, nhưng rồi vợ con vẫn là nhất, cứ yên tâm.

Rồi có dịp tôi ghé chơi, bước vào phòng ngủ của cô bạn, thực lòng tôi ái ngại quá. Mùi nước tiểu xộc lên từ chăn đệm, đồ đạc, quần áo vứt bừa bãi, mỗi nơi một ít, vỏ gối lâu ngày cáu bẩn... Cô bạn tôi than phiền thẳng cu đã lên năm tuổi mà vẫn tè dầm nên cô đành bó tay. Từ ngày người giúp việc xin nghỉ, cô mệt mỏi nên không buồn đứng chân đứng tay đến nhà cửa, rồi câu chuyện xoay quanh chủ đề chồng em thay lòng đổi dạ... "Chị biết không, có lần chồng em về nhà một chút, chê bai nhà bẩn, nói dăm ba câu rồi lại đi luôn khiến em mất hứng."

Tôi nói rằng không khó, trẻ con tè dầm sẽ có ga chống thấm giúp em. Chăn màn đã có máy giặt giúp, hằng ngày em chỉ cần chịu khó lau chùi phòng ốc bằng cây lau nhà là tình hình sẽ cải thiện ngay thôi.

Cô bạn tôi gạt đầu ậm ừ rồi một tháng sau tôi ghé chơi, thấy phòng ngủ và nhà tắm của cô vẫn y nguyên như cũ, thậm chí còn tệ hơn. Tôi không nghĩ rằng mình có thể thuyết phục được cô nên chọn cách im lặng. Thế rồi một hôm, cô chat với tôi than vãn:

Em chịu hết nổi rồi, em quá là mệt mỏi!

Anh ấy về nhà, chê em bần, chê em hậu đậu, nấu ăn hôm mặn, hôm nhạt. Em có lừa anh ấy cưới em đâu chứ?

Chị biết đấy, người bệnh như em, sao có thể chiều anh ấy được nhiều? Anh ấy cau có với em, sao anh ấy không nghĩ đến thời sinh viên em đã lo lắng rất nhiều cho anh ấy? Em đã đối xử với anh ấy tử tế như thế nào?

Rồi cô khóc hu hu.

Tôi không phủ nhận cô bạn tôi là một người rất tốt bụng, luôn nhiệt tình giúp đỡ tất cả mọi người. Nhưng tốt bụng không có nghĩa là phải được yêu rất nhiều.

Vậy em đã làm gì để thể hiện tình yêu với chồng em và giữ chân anh ấy ở lại với tổ ấm của mình?

Tôi có thể hình dung cảnh người anh chồng sau những ngày đi làm công trình mệt mỏi về nhà thấy vợ rên la về sức khỏe, không muốn đụng tay vào bếp vì không đủ tự tin để nấu một bữa cơm ngon cho chồng, cũng không chịu thay đổi để biến căn phòng hôi hám và bữa bọn kia thành một tổ ấm đúng nghĩa để vợ chồng có thể nghỉ ngơi một cách thư thái.

Không biết ai tội nghiệp hơn ai?

Nên tôi phát hiện ra rằng, một cách đàn bà có thể làm, đó là biến phòng ngủ thành một thiên đường thu nhỏ an toàn để có đi bất kỳ nơi đâu, người đàn ông cũng muốn trở về chứ không phải lỡ bước lên chiếc giường của người đàn bà khác.

9. Đàn bà hãy là ly cà phê sữa

Cuộc đời có nhiều điều rất kỳ lạ, những gì tưởng quyền rũ đến chết người thì lại chẳng dám đụng tới. Tôi không thể uống cà phê, nhưng chưa có mùi hương nào khiến tôi ngây ngất như mùi cà phê, nhất là mùi hương của những ly cà phê được bê ra vào buổi sáng.

Có một thực tế khó phủ nhận là đàn ông thường nghiện cà phê hơn đàn bà. Những người đàn ông tôi biết vào quán thường gọi cà phê. Những người đàn bà nghiện cà phê lại thường rơi vào nhóm người cực kỳ cá tính. Tôi từng chơi thân với một cô bạn có thể uống ba ly cà phê đen mỗi ngày và tôi tin rằng, cô ấy có đủ sức mạnh để hứng chịu, hay là đón nhận những cay đắng của cuộc đời chứ chẳng như tôi, đụng đến chuyện gì là tổn thương lắm.

Cà phê đen không chỉ đắng, mà còn khiến người ta say. Nên có những người đàn ông chọn cà phê sữa, họ thích và chọn cà phê sữa không đơn giản như một thói quen mà tôi tin rằng họ có xu hướng tìm kiếm sự nhẹ nhàng và một chút ngọt ngào. Dù đàn ông chẳng sợ gì đông bão, hướng gì vị đắng nơi đầu lưỡi, nhưng đàn ông đôi khi lại là đứa trẻ hảo ngọt nên họ chẳng ngại ngần hay phân vân khi nêm thêm chút sữa vào ly cà phê của mình. Sự ngọt ngào bao giờ cũng níu giữ được người đàn ông, dù người đàn ông đó sở hữu một trái tim lạnh lùng đến đâu.

Ngọt quá thì sinh ra nhàm chán, đắng cay quá lại khiến người ta sợ hãi, nhưng cảm giác hòa trộn sẽ khiến người ta muốn nếm trải và nhớ mãi không thôi.

Và nếu như, có một người đàn bà để cho người đàn ông nhớ mãi, hay người đàn bà đó khát khao muốn giữ chân người đàn ông của mình, hãy giống như một ly cà phê sữa.

10. Khi đàn ông nói lời chia tay

Cũng như bao người sung sướng tột cùng mà cũng đau khổ tột cùng vì hai chữ tình yêu, trong quá khứ, tôi từng phải ngậm ngùi nhận lời chia tay từ một anh người yêu cũ. Cũng may là tôi không kém may mắn đến nỗi đột nhiên anh ta gọi điện chỉ để nói một câu: "Từ mai chúng ta không nên gặp lại nhau nữa", mà anh đủ tế nhị để gọi tôi ra quán cà phê và nói những lời rất nhẹ nhàng nhưng không kém phần cay đắng mà có lẽ chỉ một mình anh ấy nói gì đó, còn tôi trong lúc bàng hoàng chỉ còn đủ tỉnh táo để nhận ra duy nhất một điều, từ hôm nay, chúng tôi sẽ không còn thuộc về nhau nữa.

Dĩ nhiên là tôi đã cố gắng kìm nén nước mắt, không hẳn là quá yêu. Đơn giản là có một quãng thời gian không dài, chúng tôi nảy sinh nhiều mâu thuẫn và xung đột, chúng tôi không thể thấu hiểu suy nghĩ của nhau và mỗi lần ức chế hay cãi vã, tôi cũng từng hùng hổ muốn chám dứt tất cả. Nhưng tôi vẫn mong mối quan hệ của chúng tôi sẽ được cải thiện, tôi không tin rằng, anh ấy lại là người quyết định cuối cùng.

Phản ứng của tôi, rốt cuộc là gật đầu đồng ý rồi nói: "Em không còn gì để nói với anh cả."

Hẳn nhiên là anh ấy hơi hụt hẫng vì có lẽ đã hình dung cảnh tượng tôi đầu bù tóc rối với điệu bộ khóc lóc thảm thiết, níu kéo van xin... và có thể anh ấy sẽ suy nghĩ lại? Hoặc ít nhất anh ấy sẽ ôm tôi vào lòng mà an ủi, động viên rằng, em đừng vì thế mà buồn, anh thực sự không cố ý làm em đau, rồi em sẽ gặp được người đàn ông tốt hơn anh.

Nhưng tôi đã lạnh lùng đứng dậy ra về dù đất trời tưởng như đang sụt lở dưới chân. Tôi không cần tất cả những điều đó vì với tôi, chúng hoàn toàn vô nghĩa.

Thời con gái, cảm giác tôi sợ hãi nhất là mỗi khi thức dậy vào buổi sáng, nhận ra người yêu của mình không còn hiện hữu trong cuộc sống của mình nữa. Ý nghĩ phải làm bất kỳ điều gì cũng một mình

khiến tôi khổ sở, thậm chí nghĩ rằng mình có thể chết ngay lập tức vì cô đơn. Dĩ nhiên đó chỉ là suy nghĩ nhất thời và ngay lập tức, tôi phải làm một cái gì đó để khóa lấp. Tôi đi mua váy mới, tôi cắt tóc ngắn bốt, thay đổi màu son, đi đâu đó thăm bạn bè... Thường thì ít nhiều tôi cũng đã thành công.

Tôi không hẳn là người mạnh mẽ nhưng khi một người đàn ông đã muốn bước ra khỏi cuộc đời bạn, thì bạn cần gì phải luyến tiếc nữa?

Đàn bà có thể nói hàng trăm, hàng ngàn lời chia tay trong những phút giây nông nổi nhưng họ vẫn mong được sống bên người đàn ông mình yêu, còn đàn ông, tôi tin rằng họ đã suy nghĩ rất kỹ để thực hiện điều đó.

Và một người đàn ông khi đã mở miệng nói lời chia tay lần thứ nhất thì tôi tin họ sẽ còn những lần tiếp theo.

Có Chúa mới biết sau cuộc tình tan vỡ, họ có buồn hay không? Nhưng điều đó với tôi chẳng còn ý nghĩa gì nữa. Và tôi đã quên được anh ấy nhanh hơn mình tưởng trong sự thất vọng khôn cùng. Thì ra những lời ngọt ngào đam mê, hứa hẹn ban đầu chỉ là mây bay gió thoảng mà thôi.

Cho dù có bất kỳ điều gì xảy ra, anh sẽ vẫn yêu em...

Có một điều khá thú vị xảy ra là sau ngày chia tay vài hôm, anh người yêu cũ có ý tìm kiếm tôi ở một nơi mà anh nghĩ rằng tôi hay lui tới và gọi tên tôi, nhưng tôi đã điềm nhiên bước qua anh với gương mặt lạnh lẽo và trái tim trống rỗng.

Dù sao tôi cũng phải cảm ơn anh đã giúp tôi nhận ra rằng, trong cuộc đời không chỉ có duy nhất một người đàn ông yêu mình.

11. Đàn bà phù phiếm

Tôi có một so sánh lạ lùng rằng những người đàn bà phù phiếm cũng giống như những con công mang bộ cánh sặc sỡ, và thậm chí chỉ cần soi gương, tạo dáng một mình cả tháng trong nhà vẫn cứ hài lòng và vui thú với sắc đẹp của bản thân. Họ có mặc đồ ngủ trong chăn cũng mơ màng với cảm giác mình đang là trung tâm của vũ hội hay dạ tiệc. Đàn bà phù phiếm thường vô cùng nồng nhiệt với tất cả những điều hấp dẫn họ. Họ có thể bỏ ra cả một ngày Chủ nhật chỉ để tha lơi về nhà thật nhiều váy vóc, mỹ phẩm, son phấn và say sưa ngắm chúng, dù chỉ để mãi nhãn chứ chưa chắc đã sờ tới. Họ hân hoan khi được đám đông tán tụng và ca ngợi. Họ không bao giờ trung thành với một màu son môi, một màu sơn móng tay, móng chân, một kiểu tóc cố định... Họ phải thay đổi và họ khao khát thay đổi. Có không ít người nhin ăn, nhin mặc chỉ để rước về cho bằng được một nàng túi xách hàng hiệu để khoác lên người cho sang trọng bằng chị bằng em, và có phải đánh đổi để lấy những thú vui trên trời dưới bể thì đàn bà phù phiếm đều sẵn sàng bằng mọi giá.

Trong tình yêu, đàn bà phù phiếm thường có xu hướng kiếm tìm cảm xúc hơn là một cái đích thông thường là hôn nhân, nói thế không có nghĩa họ không muốn gắn kết lâu dài với người đàn ông họ yêu. Nhưng có một nghịch lý là đàn bà càng phù phiếm bao nhiêu thì càng dễ thất vọng hoặc thất bại trong tình yêu bấy nhiêu, vì họ không chịu chấp nhận bất kỳ một thực tế trần trụi nào mà đàn ông mang đến.

Đàn bà phù phiếm, đa phần là đẹp hoặc biết cách làm đẹp, họ có thể làm tất cả để biến tình yêu của mình thành thiên đường nhưng sau đó cũng có thể đẩy tình yêu của mình xuống địa ngục. Đơn giản vì họ quen chìm đắm trong một màu hồng ảo ảnh mà bản thân làm tưởng đó là tình yêu đích thực. Nhưng than ôi, những người đàn ông chỉ có khả năng yêu thương, nuông chiều, nghe lời đàn bà ở giai đoạn đầu tiên cho đến giai đoạn vỡ mộng. Hơn ai hết, những người đàn bà phù phiếm sẽ phải khổ sở vì tổn thương và thất vọng,

vì họ chính là những người khó thích nghi với hoàn cảnh thực tại nhất.

Có một người đàn ông từng nói với tôi: "Đàn bà phù phiếm thật tuyệt vời để làm một người tình không lâu dài." Có phải thế chẳng?

Còn tôi thì ao ước, giá như đàn bà bớt đi sự phù phiếm, hẳn là cuộc sống sẽ bình yên hơn, chứ không phải là cảm giác chênh vênh, trống trải bên trong những dung mạo đẹp đẽ, màu mè, đồng danh và kiêu hãnh?

Nhưng biết đâu, đàn bà phù phiếm lại chẳng bận tâm?

12. Chẳng có gì mãi mãi

Mười bảy tuổi, tôi nghĩ rằng tình yêu là mãi mãi.

Sau gần hai mươi năm, suy nghĩ ấy dần mai một, không hẳn là tôi đã trở nên già nua, từng trải hay con tim bắt đầu nghi ngại trước những giá trị vĩnh cửu của cuộc đời, mà thực tế đã ít nhiều chứng minh cho tôi thấy.

Con người ta chẳng mấy ai cứ nhắm hoài hai con mắt mà sống, đôi khi cứ phải mở to dù có phải thẳng thốt đến sững sờ trước sự đổi thay.

Đến suy nghĩ của chúng ta ngày hôm qua mới thế, ngày hôm nay đã khác rồi. Vậy thì trách chi người đàn ông bạc tình khi không còn yêu đương tha thiết.

Tôi từng chứng kiến một đôi tình nhân yêu nhau say đắm, cho đến khi họ trở thành chồng vợ, người chồng vẫn gọi người vợ là cục vàng. Họ quấn quýt nhau không rời nửa bước. Cũng chẳng có gì ngạc nhiên vì "cục vàng" khá xinh xắn, khéo léo lại thông minh, nói chung đẹp người đẹp nét đến thế thì gọi là cục vàng cũng hoàn toàn hợp lý. Dù tôi có đôi chút chạnh lòng rằng từ lúc biết yêu, chẳng có ai gọi tôi bằng một cái tên cứng như thế. Hẳn là người vợ ấy trong mắt người chồng phải quý báu đến nhường nào.

Sau bao năm tháng lận đận với cuộc đời, tôi lo vun vén cho bản thân và mỗi lần nghĩ đến "cục vàng", tôi lại tin rằng cô đang yên ổn và hẳn cặp vợ chồng ấy sẽ hạnh phúc đến đầu bạc răng long. Nhưng rồi một cú điện thoại bất ngờ của "cục vàng" đã khiến cho niềm tin của tôi hoàn toàn rơi rớt. "Cục vàng" thông báo, cô đang trong bệnh viện và đối phó với một khối u ác tính, còn người bạn đời của cô đã ra đi theo một người đàn bà khác... Rằng cô đã trải qua những biến cố khủng khiếp nhất của đời người.

Tôi không thể không kinh ngạc và thất vọng, tôi đã đặt ra thật nhiều câu hỏi, họ đã ở bên nhau và đã có những tháng ngày tuyệt đẹp, vậy thì tại sao lại đánh mất?

Thời gian tuyệt diệu băng bó những vết thương lòng, nhưng thời gian cũng có sức mạnh tàn phá và hủy diệt tình yêu, hay con người không thể làm khác được ngoài việc làm đau lòng nhau?

Có bao nhiêu đôi lứa đủ sức mạnh vượt qua cạm bẫy hay thử thách của thời gian để chứng minh cho tôi thấy tình yêu là vĩnh cửu?

Và hôm nay, khi tôi viết những dòng này, "cục vàng" của tôi đã hồi phục sức khỏe, cô hoàn toàn có thể sinh thêm con và cũng đã tìm được cho mình một bờ vai để dựa dẫm.

Thật khó lý giải, ai đó ví đời người như một con thuyền trên dòng sông cũng đúng, có êm đềm hay không phải phụ thuộc vào những con sóng chứ không đơn giản là thuận theo ý muốn của riêng mình.

Thế mới hay, chẳng cần phải mơ mộng thật nhiều vào tương lai, nếu yêu và được yêu, chỉ nên sống hết lòng và tin thật nhiều, nhưng dành cho hiện tại mà thôi.

13. Người đàn bà đến sau

Có một thứ khoái cảm tột cùng của sự ích kỷ đàn bà, đó chính là thỏa mãn trên sự mất mát của người khác.

Thi thoảng tôi nghĩ đến những người đàn bà đang hân hoan sống chung với người đàn ông đã quay lưng với người đàn bà khác để đến với họ. Những người đàn bà ấy hẳn phải có thật nhiều điều hay ho, ít nhất là trong mắt người đàn ông ấy. Nếu không, người đàn ông đã chẳng phải đập đổ tất cả để chứng minh tình yêu, rằng em mới là duy nhất chứ chẳng phải vợ anh hay những đứa trẻ mang dòng máu của anh. Chứ không dưng đàn ông có tiếng là tham lam lại ôm vào lòng thứ chẳng ra gì. Vì đàn ông chỉ có thể dại khờ năm mươi bảy tuổi.

Nhưng tôi phát hiện ra một điều rất lạ, rằng đàn bà thường yêu và chạy theo một mẫu đàn ông, còn đàn ông lại có thể yêu những người đàn bà có tính cách hoàn toàn trái ngược nhau và sẵn sàng đánh đổi người đàn bà tốt bụng lấy một người đàn bà xấu tính hơn. Vì họ không quan trọng tiểu tiết hay lo xa, quan trọng là họ cảm thấy vui đời.

Và thế là cuộc sống sang trang, người đàn bà đến sau thấy sao mà thương hại người đàn bà đến trước, người đầu mà vô duyên không giữ nổi cho mình một tấm chồng. Mất thì cũng phải thôi, chẳng bận tâm rằng, người đàn bà đến trước mình cũng đã một thời được thương yêu, trọng vọng.

Tình yêu giống như một gã khổng lồ có thể đè chết tất cả những tâm hồn non nớt và lý trí vừa mọc mầm đã trở nên ngắc ngoải, nên không ai được quyền phán xét tình yêu hay bất kỳ cái gì liên quan đến tình yêu. Nhân danh đạo đức lại càng không, vì tình yêu, người ta có thể vượt qua tất cả để lao đầu vào nhau. Người bị bỏ rơi ngỡ ngỡ ngàng ngắc ngắc, thậm chí phát điên vì không hiểu sao mình lại mất đi hạnh phúc mới ngày hôm qua còn nắm trong tay, người nhặt được thấy mình sao mà hả hê sung sướng vì thêm một lần nhận ra giá trị

bản thân, mà lại thông qua sự lựa chọn của một người đàn ông phản bội.

Chỉ có người ở giữa nắm rõ quy luật dù có là trang sách cuối cùng, sau khi đã sờ mó và đọc hết, số phận cũng chẳng hơn gì trang sách đầu tiên.

Sáng nay, tôi nhìn thấy bạn, người phụ nữ xinh đẹp và nhân hậu dắt tay con gái trên đường...

Còn người phụ nữ đang sống cùng cha của con gái bạn mỗi ngày lại lên blog ca bài ca chiến thắng.

14. Vượt qua cô đơn

Có một câu châm ngôn thật hay mà tôi nhớ mãi: "Đàn bà như một que kem, lúc đầu thì lạnh, sau thì tan ra."

Tan ra là vì đâu? Nếu như người đàn ông ta yêu không thay đổi?

Có những con người bị đẩy đến tận cùng cô đơn bằng sức mạnh khủng khiếp từ đôi tay thân quen từng ve vuốt thân mình. Một tình yêu đột nhiên tan vỡ và chẳng ai có thể ngờ rằng sẽ có một ngày như hôm nay, ngoài kia nắng vàng trời xanh nhưng tâm hồn lại nổi cơn bão tố.

Trong những bài học đầu tiên về tình yêu, không ai dạy cho bạn cách nghi ngờ. Vì nghi ngờ sẽ không còn là yêu nữa. Thế nên chúng ta cứ đặt trọn niềm tin, để rồi thất vọng vô vàn khi nhận ra niềm tin đã bị đặt nhầm chỗ. Người đàn ông mới ngày hôm qua còn ôm chặt chúng ta và nói những lời yêu thương vĩnh viễn, còn hôm nay, họ đã lãng quên và quay lưng để đứng về phía một người đàn bà xa lạ. Chúng ta sẽ phải làm gì?

Nếu cuộc đời là một cuộc chiến đấu?

Tôi không muốn nghĩ thế, dù có lúc thất bại, có lúc thất vọng rất nhiều và đánh mất niềm tin, tệ hại nhất đó là đánh mất niềm tin nơi chính bản thân mình, nhưng dù thế nào chẳng nữa tôi vẫn tha thiết với cuộc sống, với những gì tốt đẹp còn sót lại trong cuộc đời tôi.

Mỗi người đàn bà có một cá tính, một mong ước riêng nhưng tôi tin, dù cho tất cả chúng ta có sức mạnh bền bỉ đến đâu thì bất kỳ ai cũng mong có một bờ vai để sưởi ấm, để dựa vào. Kể từ khi biết thế nào là rung động, ngay cả khi chết đi, tôi vẫn tin rằng đàn bà vẫn không ngừng yêu thương, không ngừng khao khát.

Có người mãi mê kiếm tìm người tri kỷ, dù chưa biết người đàn ông ấy có thật không, hay đang hiện hữu ở đâu đó trên khắp tinh cầu này mà chưa có duyên gặp được. Có người cạn lòng dâng hiến nhưng chỉ nhận về mình những giọt nước mắt và nỗi đau bị phụ tình.

Khi thất tình, đàn bà mạnh mẽ sẽ làm sao để xinh đẹp hơn, kiêu hãnh hơn để kiếm tìm hạnh phúc mới. Còn đàn bà yếu đuối, một là sẽ lên giường khóc một mình, hai là sẽ kiếm tìm người đàn ông phản bội để mong được yêu thương trở lại. Mỗi người đều có cách để chống chọi với bão dông, nhưng thế gian này, có mấy ai đủ dũng cảm để dứt khoát ra đi và dễ dàng hoán đổi tình yêu này bằng một tình yêu mới, có mấy ai dễ dàng quên lãng khi tất cả thân thể này, tâm hồn này đã dành cho duy nhất một người đàn ông, đến mức trong một phút giây nhìn lại thấy mình tay trắng. Vì đi đến tận cùng cảm giác yêu, cũng là lúc đi đến tận cùng cảm giác chết.

Cho dù có ra sao, chúng ta cũng phải tìm mọi cách mà gượng dậy. Vì chẳng ai đau khổ suốt cả đời này. Thì thôi, thời gian sẽ là liều thuốc tuyệt vời cho bất kỳ vết thương nào, dù âm ỉ cả thân xác lẫn tâm hồn, chắc chắn chúng cũng sẽ được xoa dịu.

Còn tôi, nếu cuộc đời là một cuộc chiến đấu, tôi nhất định sẽ là người chiến thắng, ngay cả khi thất bại trong tình yêu, tôi cũng sẽ chiến thắng nỗi cô đơn và sự khổ đau mà tình yêu mang lại.

15. Người đàn bà "Yêu"

Thuở mới biết yêu, tôi hay nghe đi nghe lại bài Woman in love, trong đó có câu: "I'm a woman in love, and I do anything to get you into my world, and hold you within, its a right I defend, over and over again... What do I do?" Tạm dịch là: "Em là người phụ nữ đang yêu. Em sẽ làm bất cứ điều gì để kéo anh lại với thế giới của em và giữ chặt anh trong đó. Đó là điều em cần phải nắm giữ, nhiều và nhiều hơn thế... Em biết phải làm gì đây?"

Khen sao người nhạc sĩ quá hiểu tâm lý đàn bà, cứ nói đến họ là phải nói đến tình yêu, nói đến dâng hiến kiệt cùng để rồi nhận về mình đau khổ.

Chẳng lẽ, đàn bà cứ dại khờ mãi thế hay sao? Dĩ nhiên không phải ai cũng dại khờ như thế, nhưng phần đông là thế. Sao người khờ dại không phải là đàn ông? Tôi phân vân giữa rất nhiều câu hỏi. Và hồi hộp đợi xem một ngày nào đó tôi phải ngậm ngùi chịu chung số phận của đàn bà. Nhưng có lẽ vì suốt ngày lo ngay ngáy mình sẽ rơi xuống vực sâu của sự khổ đau nên tôi chưa bị chạm đến cái gọi là bi kịch vì yêu, dù tôi thừa nhận mình đã từng bị bỏ rơi, cũng từng phải cô đơn và đứng lên làm lại từ đầu.

Phải chăng vì tôi sợ mình sẽ trở thành người đàn bà "yêu" như hàng trăm hàng ngàn người đàn bà "yêu" khác.

Người đàn bà "yêu" không bao giờ sợ yêu, họ luôn sẵn sàng chết chìm trong thứ cảm xúc đó. Tình yêu của họ, lý trí không bao giờ có mặt. Họ chưa bao giờ tính toán được, thua, hơn, mất vì bản năng của họ là chỉ biết cho đi, miễn được sống bên cạnh người đàn ông họ muốn. Đàn bà "yêu" gìn giữ, chăm chút, nâng niu những cung bậc cảm xúc trong từng giờ phút, họ nấu những bữa ăn ngon, mặc những chiếc váy đẹp nhất cho người đàn ông của họ ngắm, họ làm theo ý người mình yêu, họ ở bên cạnh người yêu bất kỳ lúc nào, bất kỳ nơi nào vì họ không thể thiếu tình yêu từng giây từng phút... Cảm giác như ngay cả hơi thở của họ cũng thuộc về một người đàn ông. Họ làm tất cả những điều mà họ cho rằng chỉ có như thế, người đàn

ông của họ mới hạnh phúc để nhận về sự yên tâm, rằng người đàn ông ấy đã thuộc về mình. Ngay cả khi bị phản bội, họ sẽ sống chết để chiến đấu và níu kéo tình yêu đó, dù biết chắc mình sẽ thất bại.

Nhưng tiếc thay, cuộc đời vốn chẳng công bằng, những người đàn bà "yêu" thường gặp phải những người đàn ông bạc bẽo. Hoặc đàn ông không cố tình bạc bẽo, đơn giản vì họ có lúc như những cậu bé rất thích được ôm ấp, ngọt ngào nhưng lại mau chán ngán. Lạc vào cơn mê tình ái của người đàn bà "yêu", đàn ông như được ru vỗ, nuông chiều và mặc sức tận hưởng những gì mà họ mang lại. Nhưng khi bừng tỉnh, người đàn ông tham lam nhận ra họ chẳng còn gì để cố gắng và chinh phục, họ trở nên ngộp thở và mỗi mết. Họ loay hoay tìm cách thoát khỏi gọng kìm của người đàn bà "yêu" và đi tìm miền đất mới mẻ, kiêu hãnh khác, bỏ mặc người đàn bà "yêu" loay hoay với trái tim vụn vỡ. Để rồi khi sống sót sau cơn bão tình, người đàn bà "yêu" lau nước mắt thật khô và đứng dậy đi tìm tình yêu để tiếp tục hiến dâng, tiếp tục hy sinh, vì đó chính là cuộc sống không thể nào khác được...

16. Hy sinh - Bản năng của đàn bà

Trong một buổi ngồi uống cà phê với một cô bạn thân cũng là một nhà văn khá nổi tiếng, chúng tôi luận bàn về chủ đề "Đàn ông làm việc nhà giúp vợ". Tôi có đặt câu hỏi rằng: "Bạn có thích ngắm hình ảnh chồng mình ngồi nhặt rau muống giúp vợ không?" Bạn tôi vội vã xua tay: "Ồ không, chồng tôi chưa bao giờ xuống bếp ngó xem vợ mua thức ăn gì cho bữa tối, nói gì đến chuyện nhặt rau muống giúp vợ." "Nhưng cứ ví dụ như thế, thì bạn có thích hay không?" Sau một hồi suy nghĩ, bạn tôi nói rằng cô ấy chẳng đời nào thích ngắm hình ảnh người đàn ông nhặt rau, tuy nhiên kết thúc câu chuyện, chúng tôi cùng nhất trí, đàn ông nhặt rau cho vợ là một hành động rất đáng khen.

Tôi dám chắc, đàn bà chẳng ai bị hấp dẫn bởi hình ảnh người đàn ông chui vào xó bếp hay suốt ngày lăm lăm chiếc giẻ lau nhà trên tay, trừ những người đầu bếp trứ danh. Thật ra đàn bà chỉ bị hấp dẫn bởi những người đàn ông mạnh mẽ, oai phong và lịch lãm ngồi sau vô lăng mà thôi. Ấy thế mà xem ra nỗi khổ của đàn bà cũng bắt nguồn từ những việc bình thường như thế! Vì sao anh đi kiếm tiền, tôi cũng đi kiếm tiền mà đi làm về tôi lại phải đi chợ, nấu cơm, mò hôi nhễ nhại trong khi anh ngồi đọc báo, xem bóng đá? Đàn bà cảm thấy khổ sở vô cùng và nghĩ cách vùng lên, bắt chồng phải chung tay thái thịt, rửa rau, rửa bát... Vậy là những đức ông chồng phải miễn cưỡng làm những công việc mà họ không có một chút hào hứng, vì đơn giản họ thấy không phù hợp.

Có người cho rằng, việc phân công lao động trong nhà, vợ làm gì thì chồng làm đó mới tạo nên sự bình đẳng nam nữ nhưng tôi thì nghĩ khác. Thiên tính của đàn bà là nhẹ nhàng, tỉ mỉ và khéo léo sẽ phù hợp hơn với những công việc nội trợ, chăm sóc con cái. Còn đàn ông với bản tính mạnh mẽ, ăn to nói lớn sẽ phù hợp với những việc lớn lao hơn như kiếm tiền, lo kinh tế cho gia đình, sửa chữa cầu cống, điện nước khi hỏng hóc... Tôi không tin rằng khi bạn bắt người chồng làm giúp mình những công việc mà anh ấy không hề thích thú

thì mối quan hệ vợ chồng sẽ tốt đẹp hơn hay cải thiện giá trị của bạn hơn trong mắt chồng mình.

Có một số ý kiến cho rằng đàn bà thôi đừng hy sinh cho chồng con nữa, hãy sống cho bản thân nhiều hơn để không phải lâm vào cảnh bất công, khi tất cả những gì tốt đẹp nhất đàn bà đều dành cho người khác trong khi bản thân phải hứng chịu đủ thiệt thòi. Tôi thì nghĩ, hy sinh dường như là bản năng của đàn bà, nhất là khi người đàn bà đã trải qua cảm giác làm mẹ. Việc cho đi tình yêu thương, quan tâm đến các thành viên trong gia đình cũng sẽ có tác động tâm lý ngược trở lại, khiến người đàn bà hạnh phúc hơn, mãn nguyện hơn, vì đơn giản hạnh phúc là cảm giác trao đi. Nhưng như thế không có nghĩa đàn bà đại dột lãng quên hay làm ngơ việc đánh thức tình thương yêu, trách nhiệm từ phía chồng con. Vì một khi bạn đã hết lòng hy sinh thì bạn có quyền đòi hỏi người khác đem lại những điều tốt đẹp tương tự cho mình. Lấy ví dụ, khi bạn không ngần ngại nấu một bữa cơm dẻo canh ngọt cho chồng mình thì anh ấy cũng sẽ chẳng tiếc công chở bạn đi xem một bộ phim hài hước lãng mạn dù quãng đường có xa đến mấy.

Dĩ nhiên tôi không cổ súy cho lối sống ích kỷ của đa phần đàn ông, rằng tất cả việc nhà đều dồn lên vai người vợ yếu đuối, nhưng tôi vẫn tin rằng, một người phụ nữ đảm đang, tháo vát ắt sẽ chẳng thấy buồn rầu khi bắt tay vào nấu một bữa ăn ngon cho chồng và con mình. Vì có một sự thật, cuộc sống vợ chồng có rất nhiều điều để sẻ chia cùng nhau chứ không đơn giản chỉ là chia sẻ việc nhà.

17. Thanh xuân vĩnh viễn

Trong một lần lang thang trên Facebook, tôi vô tình kích chuột vào avatar của một cô gái trẻ có mái tóc xoăn và cặp môi tô son đỏ khá quyến rũ, thật không ngờ tôi bị hấp dẫn đến mức đã mất cả buổi tối chỉ để ngắm những bức hình cô đưa lên mạng, những lời cô bộc bạch, chia sẻ với những người bạn ảo trên thế giới mạng bằng giọng văn thật thà, thẳng thắn. Tôi hơi ngạc nhiên khi biết cô là người miền Trung nhưng theo hình dung của tôi, cô chẳng giống con gái miền Trung chút nào.

Những cô gái miền Trung tôi biết đa phần là kín đáo, ít bộc lộ nhưng ở cô hội tụ rất nhiều sắc thái, một cô gái rất hiện đại với tâm hồn phóng khoáng, không hề khoan nhượng trước những điều cô cho là xấu đã cuốn hút tôi như thế.

Mới thấy phụ nữ xinh đẹp và cá tính thì quyến rũ vô cùng. Cô kể rằng có lần cô đã một mình ngồi khóc ở sân bay với chiếc ba lô nặng trĩu trên vai trong một chuyến đi xa với cảm giác thế giới đang đổ sụp xuống đầu mình. Hẳn là khi ấy, cô đã ở tận cùng của nỗi cô đơn, vô vọng mà quên mất rằng cô đang có trong tay nhan sắc, tuổi trẻ và khát vọng. Phải chăng tình yêu đã khiến trái tim cô tan nát? Hay cô gặp thất bại trong công việc? Những người thân không đủ thấu hiểu cô? Có bao nhiêu lý do đẩy cô gái yếu đuối ấy đến sự tuyệt vọng, để ngày hôm nay, một người xa lạ là tôi được chứng kiến niềm vui, nỗi buồn của cô trên mạng. Tôi chắc cô đã vượt qua giai đoạn khó khăn ấy cũng như tôi và tất cả những ai đã đi qua thời thanh xuân lãng mạn và bông bột, ngây thơ và liều lĩnh.

Tôi nhớ mình của tuổi hai mươi tư, xách va li lên tàu vào Sài Gòn theo tiếng gọi của tình yêu và chẳng biết thế nào là sợ hãi khi hành trang trong túi chẳng có một chút gì, tiền bạc cũng không. Chỉ đơn giản là tôi sẽ lên đường, sẽ thực hiện điều tôi muốn là được sống gần người đàn ông đang dang rộng cánh tay đón tôi. Tôi nhớ rằng mình đã rất yêu ai đó ở một thành phố rộng lớn và mười năm sau quay trở lại thành phố ấy, tôi không tin rằng mình đã có lúc tin vào

tình yêu vĩnh cửu đến thế. Tôi nhớ những ngày xa miền Bắc vào mùa đông mà Sài Gòn vẫn nắng chang chang đến nỗi không còn bị ám ảnh bởi sự ướt át và lạnh buốt. Những cơn mưa rất to, bất chợt vào buổi chiều làm ướt hết người trên con đường đi làm về dài dằng dặc nhưng tôi vẫn yêu đời mà hát thật to. Những tấm lòng nhân hậu của người miền Nam đã dành cho tôi khi khuytu ngã. Kỷ niệm gương mặt người yêu đầy thương mến đi qua tâm trí mà sau đó chỉ còn biết trông cậy vào sự bôi xóa của thời gian để quên đi. Dù có lúc phải đau đớn khóc một mình trong thế giới rộng lớn này mà không biết làm thế nào để được bên nhau như ngày đầu tiên, nhưng chúng ta vẫn đứng lên lau nước mắt và bước tiếp. Rồi lãng quên.

Mặc cho cuộc sống chẳng biết sẽ đẩy đưa mình đi đến đâu. Thời gian qua đi, tôi đã là bà mẹ của hai cô con gái nhỏ, có một mái ấm luôn mở cửa đợi tôi về thấp lửa. Tuổi tác và áp lực cuộc sống biến tôi thành người đàn bà mệt mỏi, hay lo xa, nghĩ ngợi và tính toán. Đôi khi ngoảnh lại, tôi tự hỏi mình có nuối tiếc thời con gái hay không? Cái gì đến sẽ phải đến, chẳng biết quá khứ hay hiện tại mới là quý báu hơn. Có lẽ, điều tôi hối tiếc nhất đó là tôi đã chưa hết mình với tuổi thanh xuân đầy mộng ước của mình. Tôi đã đánh mất thật nhiều cơ hội trên con đường đi tìm hạnh phúc chỉ vì sự kiêu hãnh, lười biếng và ích kỷ mà nếu thời gian quay trở lại, tôi sẽ không như vậy.

Nhưng tuổi trẻ mà, có ai không mắc những sai lầm. Đôi khi, tôi vẫn ước ao một lần được quay trở lại tuổi thanh xuân, dù điều đó không bao giờ có thật, vì tuổi thanh xuân chẳng bao giờ là vĩnh cửu, chỉ có ký ức về nó là vĩnh viễn sống trong trái tim chúng ta mà thôi.

18. Giác ngộ ái tình

Tuổi thanh xuân, ai trong chúng ta chẳng suy nghĩ và mơ mộng đến giấc ngủ ái tình, nhất là sau khi kết hôn, được sống chung một mái nhà với người mình yêu thương nhất, những giấc ngủ ái tình đã thuộc về chúng ta và trở thành một phần quý báu trong cuộc sống. Đó hẳn là một thế giới tuyệt vời riêng biệt mà người ngoài chẳng ai có thể đụng đến, vì không gian này chỉ có thể thuộc về đôi lứa. Nhưng tiếc thay, có bao nhiêu người hân hoan thì lại có bấy nhiêu người căm lạng sau tấm màn nhung khi giấc ngủ ái tình biến thành cơn ác mộng.

Vì giấc ngủ ái tình, chỉ có thể gắn liền với xúc cảm. Xúc cảm khi gối đầu bên nhau, cùng nói những câu chuyện vu vơ, nhấm nháp thanh sô cô la ngọt ngào, cùng nâng ly rượu vang sóng sánh và ngắm những cánh hoa hồng đỏ. Một vòng tay ấm áp đủ để người kia chìm đắm trong cảm giác được ôm ấp và an toàn biết mấy. Những nụ hôn kéo dài mãi không thôi.

Một người đàn ông nào đó đã xách va li ra đi vĩnh viễn, mang theo cả những giấc ngủ ái tình, để rồi trong bóng tối của căn phòng trống trải, người đàn bà chỉ biết ôm chiếc chăn lạnh lùng vào lòng mà nước nỡ. Tình yêu chết đi sẽ kéo theo nỗi cô đơn bất tận, và khi ấy, giấc ngủ ái tình chẳng bao giờ có thể trở lại. Điều gì đã khiến người đàn ông ra đi và tìm kiếm giấc ngủ ái tình từ người đàn bà khác? Phải chăng người đàn bà thất bại trong tình yêu đã không đủ sức níu giữ đôi chân người đàn ông một thời thuộc về mình?

Người đàn ông thứ nhất: Tôi không cảm thấy thoải mái trên một chiếc giường cao bần với tấm ga nhàu nát và một người đàn bà cũ kĩ.

Người đàn ông thứ hai: Tôi chán nản khi phải làm tình với một khúc gỗ.

Người đàn ông thứ ba: Tôi muốn hoa, nến, nhạc Pháp và sự tình tứ, nhưng cô ấy lại muốn đi tát lười, tô son đỏ và uốn éo khêu gợi như

những cô nàng trong phim sex.

Người đàn ông thứ n...

Người ta có thể yêu nhau từ tâm hồn nhưng cái để duy trì tình yêu, chắc chắn phải là thể xác. Nên nếu cần một thứ có thể khiến ai đó ở lại bên bạn, đó chính là những giấc ngủ ái tình đẹp để khiến người đó ngất ngây, không muốn rời xa.

Đàn bà mong sự dịu dàng, ân cần từ ánh mắt, đôi tay, bờ môi của người đàn ông, đàn ông chờ đợi sự nồng nhiệt hiến dâng của người đàn bà. Cũng có thể là ngược lại. Mỗi người đều có những mong muốn khác nhau. Giấc ngủ ái tình của mỗi người khác nhau nhưng tựu trung lại, chẳng ai muốn từ chối một người yêu sạch sẽ, thơm tho và không ngần ngại bắt nhịp cùng nhau trong một không gian yên tĩnh và an toàn. Có thể ví giấc ngủ ái tình như một bữa tiệc mà hai vị khách mời đều háo hức.

Thế nên hôm nay, ngày Tình nhân, cũng như bao người vợ khác, tôi thay chiếc ga giường mới màu hồng, và không quên mặc chiếc váy ngủ đẹp nhất của mình.

19. Mâu thuẫn của đàn ông - Cơ hội của đàn bà

Người ta vẫn bảo đàn bà là chúa rắc rối bởi họ có quá nhiều mâu thuẫn, nhưng tôi thấy đàn ông cũng mâu thuẫn chẳng kém. Nếu mâu thuẫn của đàn bà thường được bộc lộ trong suy nghĩ thì mâu thuẫn của đàn ông lại được bộc lộ cụ thể qua hành động. Đó cũng là lý do mà mâu thuẫn của đàn ông dễ lý giải hơn.

Lấy ví dụ, đàn ông rất ham mê cảm giác được chinh phục, vì chinh phục là bản năng của họ nhưng có một nghịch lý là càng chiến thắng dễ dàng bao nhiêu thì họ càng dễ chán nản bấy nhiêu, trong khi một kết quả mỹ mãn mà chẳng cần bỏ quá nhiều tâm sức và thời gian là điều ai cũng mong muốn. Ô hay, sao lại có thể đơn giản như thế? Người phụ nữ kiêu hãnh và xinh đẹp kia chỉ trong nháy mắt đã thuộc về ta? Thật không thể tin nổi! Từ cảm giác hưng phấn tột cùng vì chiến thắng, đàn ông chuyển sang trạng thái hoang mang, phân vân và quan sát viên ngọc đang cầm nắm trên tay, tự hỏi đó có phải là viên ngọc quý mình cần?

Những trường hợp như thế cũng khó trách đàn ông, vì họ sinh ra là để đương đầu và vượt qua thử thách, cái giá phải trả cho thử thách càng nhiều thì họ càng nâng niu, trân trọng. Thế mới nói, đàn ông sẵn sàng làm tất cả để đạt được mục tiêu, thậm chí là đổ máu. Chỉ tội nghiệp cho người phụ nữ xinh đẹp kia đã không đủ kiêu hãnh để kéo dài sự si mê của người đàn ông mới quen, hoặc có thể nàng đã yêu chàng từ cái nhìn đầu tiên mà không ngại ngần dang hiến.

Có một mâu thuẫn lạ lùng rằng, chẳng có người đàn ông nào từ chối một cô gái có thân hình nóng bỏng, tâm hồn phóng khoáng và thật nhiều kinh nghiệm chuyện gối chăn. Nhưng không chắc đó là mẫu người họ muốn lấy làm vợ. Tôi biết có không ít người đàn ông thành đạt đã gạch đầu dòng những tiêu chuẩn nhất định về một cô vợ lý tưởng trong tương lai, và chắc chắn họ sẽ cưới mẫu người như thế, bất chấp cô ấy có khiến họ yêu thương cuồng nhiệt hay không? Cô vợ ấy ắt hẳn quá khứ phải ít "tì vết" nhất, không có thì càng tốt cùng một vài tính cách cần và đủ kèm theo như: ngoan ngoãn, dễ bảo,

biết chịu đựng, chấp nhận, thậm chí hơi tẻ nhạt cũng được nhưng mang đến cho đàn ông cảm giác an toàn. Và sau khi đã yên tâm hoàn thành nghĩa vụ cưới về một cô vợ như thế, người đàn ông cho phép bản thân kiếm tìm cơ hội mới, trải nghiệm mới, những cuộc phiêu lưu mới nếu họ muốn. Và nhân tình của họ, nếu có, thường là những người phụ nữ có tính cách và ngoại hình khác hoàn toàn với vợ mình.

Tôi luôn dành một tình cảm đặc biệt cho những người đàn ông dám chọn những người phụ nữ hiện đại về làm vợ. Đối với họ, giá trị của người phụ nữ không nằm ở thì quá khứ, không nằm ở những chiếc váy khoét sâu vòng một mà nằm ở cách ứng xử văn minh, tâm hồn phóng khoáng và đủ trí tuệ để trở thành người bạn đời thú vị, biết chia sẻ và sẵn sàng đồng điệu với chồng mình không chỉ về mặt tinh thần. Có một sự thật là không phải người phụ nữ nóng bỏng, cá tính mạnh mẽ nào cũng trở nên thiếu tin cậy, cũng như không phải người phụ nữ tỏ ra ngoan ngoãn nào cũng chung thủy một trăm phần trăm. Nhưng xem ra đàn ông vẫn cứ là đàn ông, họ vừa liều lĩnh lại vừa bảo thủ, họ vừa rất muốn lại vừa không muốn, họ thích hứa hẹn dù rất sợ bị ràng buộc, họ luôn trong tư thế sẵn sàng cho những cuộc phiêu lưu và chẳng cần phải yêu mới có thể lên giường. Nhưng rất tiếc, tất cả những điều đó gộp lại chính là nguyên nhân gây ra nỗi đau khổ chung cho đàn bà. Vì tình yêu của đàn bà thường tăng lên cấp số nhân tỉ lệ thuận với sự gần gũi với người đàn ông trong khi đàn ông thì ngược lại. Thế nên có lẽ, chỉ khi nào đàn ông hóa giải được mâu thuẫn của chính mình thì may ra đàn bà mới có cơ hội...

Nhưng biết đến bao giờ?

20. Níu kéo và ràng buộc

Với một cuộc tình tan vỡ, một cuộc hôn nhân thất bại, níu kéo chưa bao giờ là một giải pháp tốt nhất của đàn bà, vì tôi biết chắc, nỗi sợ hãi lớn nhất của đàn ông đó là sự phiền toái.

Hắn là đàn ông sẽ rất thích được ràng buộc, được ghen tuông khi đang yêu thương đấm đuổi, hoặc đang cần đến sự hiện diện của người đàn bà trong cuộc đời mình, nhưng một khi người đàn ông rấp tâm dứt áo ra đi thì khó lòng kìm chân họ ở lại. Bất kỳ nước mắt, sự dọa dẫm nào cũng chỉ biến đàn bà chúng ta thành kẻ đáng thương. Mà đàn ông lại cực kỳ lúng túng trong việc thể hiện tình thương. Thế nên đa phần họ cố thủ trong im lặng hoặc lẩn trốn trách nhiệm, trong khi đàn bà lại bằng mọi cách lùng sục, tìm kiếm họ, một là năn nỉ, hai là chỉ trích, ba là ghen tuông... Trong muôn vàn điều đó, có một sự thật cay đắng là đàn ông chẳng chấp nhận điều gì ngoài việc hãy để họ được tự do.

Khi được yêu, đàn bà thật xinh đẹp, nồng ấm. Khi thất tình, đàn bà trở nên xấu xí, vô duyên. Nhưng xét cho cùng, đàn bà đâu có lỗi?

Tôi là người đã từng chấp nhận buông tay trong một vài mối quan hệ khi cảm nhận người đàn ông không còn yêu mến mình như mình mong muốn. Dĩ nhiên tôi không hề hối tiếc vì đó luôn là một sự lựa chọn hợp lý. Không có lý do gì tôi phải chạy theo một người đàn ông khi trong mắt họ, từ con số 10, tôi trở về số 0 tròn trĩnh. Cảm xúc là một điều quá khó khăn để làm lại từ đầu. Nhưng đôi khi ngồi lại, tôi trộm nghĩ: Trên đường đời gặp ghen, khúc khuỷu, nếu một người buông tay còn người kia thẳng thốt nắm lấy và gắng sức nắm thật chặt, thì liệu tình yêu có dễ mất đi?

Chúng kiến những người đàn bà níu kéo tình yêu dù người đàn ông đã cạn tình, tôi từng cho rằng họ vô cùng yếu đuối, nhưng thật ra, đằng sau sự lụy tình đó chứa đựng một sức mạnh lạ lùng mà không phải người đàn bà tỏ ra kiêu hãnh nào cũng hiểu. Sức mạnh ấy chiến thắng cảm giác hoang mang, sợ hãi khi tình yêu tàn lụi, sức

manh ấy bắt chấp tất cả dù có phải giẫm lên chính trái tim đầy tổn thương của mình khi bỗng dưng bị biến thành kẻ yêu đơn phương.

Tình yêu luôn là vật báu mà chẳng ai trên thế gian này muốn đánh mất nhưng nó lại là thứ dễ dàng đánh mất nhất cho dù chúng ta giữ khư khư. Có những người đàn ông mất tình cũ thì có ngay tình mới, hoặc vì tình mới mà quên đi tình cũ. Ngược lại, có những người đàn bà chỉ có khả năng yêu rất lâu và chỉ duy nhất một người, dù người đó chỉ đem đến toàn nỗi khổ đau.

Nếu có ai đó thành công trong việc níu kéo một người đàn ông quay trở lại yêu thương mình như thưở ban đầu, xin hãy viết thư cho tôi nhé?

21. Người đàn ông bước ra từ thế giới tự do

Cuộc sống thật diệu kỳ, đưa đẩy tôi có cơ hội được gặp gỡ những người đàn ông thật hấp dẫn. Có thể với số đông các bạn gái của tôi, người đàn ông hấp dẫn phải thật là đẹp trai như cầu thủ bóng đá số 1 thế giới David Beckham hay ít nhất cũng như diễn viên, người mẫu Bình Minh. Tôi thì không màng đến vẻ bề ngoài của đàn ông mà thích cá tính của các anh, cũng như đàn ông mê mệt đàn bà cá tính, chứ không phải những người đàn bà vô duyên, nhạt nhẽo như hột cơm nguội, gặp đến lần thứ ba vẫn chẳng động lại chút ấn tượng nào.

Nói chuyện với các anh, ngoài quán cà phê hay trên mạng internet, chẳng khi nào biết chán. Các anh kể chuyện thật dí dỏm, đầy màu sắc và lôi cuốn, về những miền đất các anh đã đặt chân đến, những con người các anh đã gặp. Những thú đam mê chẳng khi nào chịu rời bỏ như rượu, thuốc lá hay những cuộc vui. Các anh chẳng ngại ngần kể về những cô gái đã đi qua cuộc đời mà mối tình nào cũng sâu sắc như nhau cho dù các anh thừa nhận mình có lỗi.

Thật yêu quý các anh nhưng quả thật tôi không hình dung được, người đàn ông mạnh mẽ và triu mến với cái nhìn kiêu hãnh trước đông đảo cuộc đời đang ngồi trước tôi đây lại từng gây bao đau khổ cho không chỉ một người phụ nữ. Anh kể rằng, đã có một cô bé tự tử suýt chết vì anh, cho dù anh không hề muốn dối lừa hay làm tổn thương cô bé ấy. Anh thực sự yêu thương, lo lắng cho cô với cả tấm lòng hào hiệp. Không muốn bị ràng buộc bởi hôn nhân, anh nguyện sẽ ở bên cô, chăm chút cô như chăm chút một con mèo nhỏ. Nhưng một khi tình yêu không còn xúc cảm, anh nhẹ nhàng ra đi với thế giới của riêng mình, thế giới của tự do, khoáng đạt hòa trộn với nỗi buồn của riêng anh, bỏ mặc người đàn bà một thời của mình vật vã với nỗi cô đơn.

Lạ thay, các cô gái trẻ luôn mê say những anh chàng phong trần, hào hiệp ấy hơn là những anh chĩnh chu, đơn giản, sạch sẽ, không có nhu cầu tận hưởng cuộc sống. Bất chấp tất cả, các cô đón nhận tình

yêu mà không hề toan tính, chỉ biết dâng hiến và tận hưởng những ngọt ngào mà người đàn ông bước ra từ thế giới tự do mang lại. Nhưng đàn bà lại vô cùng ích kỷ, họ không chịu yêu mãi và chờ đợi mãi, họ muốn buộc chặt cuộc đời mình với người yêu bằng một đám cưới, nhưng họ không nhận ra rằng suy nghĩ đó đang dần dần dắt tình yêu đi đến hồi kết, vì những người đàn ông tự do sợ nhất sự ràng buộc. Họ đoán định được tương lai rằng, ngay cả khi họ đeo chiếc nhẫn cưới vào ngón tay người phụ nữ họ yêu, sớm muộn gì họ cũng sa ngã vào vòng tay người đàn bà khác, bởi thật đơn giản, ngay cả trong tình yêu, họ cũng thích tự do. Và họ sẽ sống mãi thế cho đến khi bản thân họ chịu thay đổi, nhưng sự thay đổi ấy chưa biết chắc chắn khi nào vì chính người đàn ông tự do cũng không thể nào kiểm soát bản thân mình.

Một thời, tôi suýt phải lòng anh, người đàn ông lãng du khắp bốn phương, uống rượu không biết say, người đàn ông viết blog rất hay, chụp hình thật đẹp, có thật nhiều bạn bè, mùi nước hoa Versace nồng nàn nơi cổ áo và luôn tặng hoa cho tôi trong mỗi cuộc hẹn hò... Nhưng tôi đã từ chối lời tỏ tình, vì tôi kịp nhận ra mẫu người như anh không phù hợp với một tình yêu vĩnh cửu mà tôi hằng mơ ước.

22. Sống thiếu đàn ông

Tôi có một chị bạn năm nay đã gần bốn mươi tuổi nhưng trông bề ngoài trẻ hơn tuổi thật rất nhiều. Có lẽ chị là một người nắm giữ khá nhiều bí quyết để duy trì tuổi thanh xuân lâu bền như không thức quá khuya, chơi thể thao, sống lạc quan, thường xuyên lui tới một trung tâm làm đẹp uy tín để mát xa và chăm sóc cơ thể... Tóm lại, có rất nhiều cách để chị chia sẻ với các bạn gái mới quen qua mạng hay những cô em ngoài đời thật như tôi. Chỉ có một điều duy nhất chị bộc lộ nửa đùa nửa thật với tôi rằng: Chị trẻ lâu vì chị không phải sống chung với đàn ông.

Nghe qua có vẻ vô lý, phụ nữ mà sống thiếu đàn ông chỉ có nước trở nên khô khan, cần cỗi. Theo khoa học nghiên cứu, đời sống tình dục viên mãn sẽ giúp tăng tuổi thọ và cảm giác hưng phấn vì được yêu cũng khiến người phụ nữ thêm phần xinh đẹp, long lanh, đầy gợi cảm.

Nhưng ai dám khẳng định rằng phụ nữ độc thân thì không được yêu?

Quá khứ, chị bạn tôi đã từng kết hôn, từng mong ước được chung tay xây đắp một mái ấm gia đình, nhưng hạnh phúc chẳng khi nào đến từ một phía, người chồng của chị đột nhiên thay đổi và quay lưng đi theo người đàn bà khác. Chứng kiến sự bội bạc của chồng, chị không hề oán trách hay níu kéo. Chị bình tĩnh ký vào đơn ly hôn và chấp nhận nuôi hai con gái, dù biết rằng những khó khăn phía trước sẽ đổ ụp lên đôi vai yếu đuối của mình.

Chị quan niệm: Thà đau một lần còn hơn phải kéo dài mãi nỗi đau dai dẳng. Và chị đã thành công trong việc tự mình tạo nên hạnh phúc. Ngoài giờ làm việc ở một công ty nước ngoài, chị tìm niềm vui ở những người bạn thân, chị viết blog để chia sẻ niềm vui, nỗi buồn cũng như kinh nghiệm sống của một single mom điển hình, chị làm cộng tác viên cho một số tạp chí, chị tận hưởng cuộc sống bằng cách đi du lịch vào những kỳ nghỉ ngắn... Bất kỳ ai chứng kiến cuộc

sống của chị cũng cảm thấy vui lây vì tuyệt nhiên không thấy chút muộn phiền nào trong cuộc sống của người đàn bà độc thân ấy.

Ngày sinh nhật, chị tự thưởng cho mình một chuyến đi biển và chỉ có một mình thôi. Buổi sáng, khi tôi đang hì hụi trong bếp làm bữa sáng cho chồng thì nhận điện thoại của chị, chị nói rằng chị vừa ngủ dậy, cuộn mình trong chăn nghe nhạc không lời và chuẩn bị ra biển ngắm bình minh. Tôi chưa bao giờ đi biển một mình nên buột miệng hỏi: "Thực sự là, chị có cần một người đàn ông bên cạnh hay không?" Đáp lại tôi là tiếng cười giòn tan của chị: "Ồ không em, chị sợ lắm rồi, chị hài lòng với cuộc sống tự do của mình!"

Nói thế khác gì chị phát hoảng với cuộc sống của tôi và những người đang thực hiện vai trò làm vợ như tôi đây, muốn đi đâu, làm gì cũng phải canh giờ về nhà nấu bữa tối cho chồng con, muốn đi chơi xa phải thông qua ý kiến của chồng, muốn mặc một chiếc váy gợi cảm cũng phải nhìn trước ngó sau, hằng ngày hằng giờ phải nhìn mãi gương mặt của một người, những cuộc xung đột, cãi vã khó tránh khỏi cộng với ti ti những mối dây ràng buộc không tên... Ai dám chắc rằng chúng tôi hạnh phúc và yên ổn hơn những người độc thân như chị?

Ấy thế mà cũng có một đêm mưa rất lạnh, chị bạn gọi điện cho tôi chỉ để nói một câu: "Chị cô đơn quá!" Tiếc rằng tôi không phải một người đàn ông để có thể ngay lập tức xoa dịu nỗi cô đơn đang chiếm hữu người đàn bà bé nhỏ, xinh đẹp và can đảm ấy. Nhưng tôi biết rằng đó chỉ là nỗi cô đơn tạm thời, qua một đêm thôi, ngày mai chị sẽ lại vui vẻ dắt hai con gái đến trường, chọn một bộ váy đẹp nhất ngồi uống cà phê, đọc một cuốn sách hay lướt web trong bộ dạng thanh thoi, khi tâm trí chẳng phải vướng víu đến một người đàn ông nào khác. Suy cho cùng, tự do chẳng phải là hạnh phúc thực sự hay sao?

Và nếu như mọi sự đau khổ của đàn bà đều xuất phát từ đàn ông, thì tại sao đàn bà chúng ta không lựa chọn cuộc sống một mình?

23. Ngoảnh đầu nhìn lại

Không biết có bao người lỡ đánh mất nhau, một ngày kia ngoảnh đầu nhìn lại thấy hối tiếc vô cùng.

Tưởng rằng sau cuộc chia ly, cuộc đời sang trang mới, mỗi người sẽ đi tìm thứ hạnh phúc đích thực mà ta tưởng rằng bàn tay ta chưa bao giờ chạm tới trong thế giới tự do không bị ràng buộc bởi một gương mặt cũ, một cá tính cũ và niềm âu lo cũ.

Người đi tìm cái mới vô cùng hăm hở vì đã thoát khỏi vòng tay của người cũ, nhưng đi mãi, đi mãi mà chẳng thấy bình yên, giữa biết bao cảm giác lú lẫn vì không nhận được ra rằng: Có những cái tưởng chừng như cũ kĩ mà lại giá trị gấp hàng vạn lần cái mới.

Bạn tôi là một người phụ nữ cá tính và xinh đẹp, những người như thế thường giàu lòng kiêu hãnh và ít khi chịu thỏa hiệp. Cô hồn nhiên yêu vì cô xứng đáng được yêu, cô hồn nhiên lên xe hoa vì cô xứng đáng được hưởng mỗi nhân duyên tốt đẹp. Nhưng cuộc đời vốn gặp ghềnh và chẳng phải lúc nào cũng gặp hoa hồng. Một thời gian sau, dường như người chồng của bạn tôi đã gây cho cô một nỗi tổn thương sâu sắc nào đó khiến cô thất vọng và lạnh lùng bước ra khỏi cuộc hôn nhân đó. Cũng có thể cô nghĩ rằng, cô sẽ sớm tìm được hạnh phúc từ một trong những người đàn ông đang đón chào mình từ thế giới bên ngoài kia, khi họ luôn dành cho cô những lời tán tụng, sự ve vuốt, yêu chiều khiến cô lạc vào ảo tưởng phù phiếm mà không nhận ra rằng: Đàn ông đa phần như nhau cả thôi. Họ có một mẫu số chung, đó là "Làm Lỗi". Nếu đàn bà chúng ta không rộng lòng tha thứ và tìm cách vượt qua sự kiêu hãnh của bản thân thì nguy cơ đánh mất nhau là khó tránh.

Người chồng của cô vô cùng cay đắng sau khi đã quỳ gối van xin nhưng vô ích. Anh ngậm ngùi rời khỏi căn nhà vốn là tổ ấm của mình. Bạn tôi một mình nuôi con gái và bắt đầu quá trình kiếm tìm hạnh phúc. Nhưng hạnh phúc tưởng ngay trước mắt đấy mà lại không đơn giản. Cũng có thể cô thiếu may mắn, khi những mối tình kế tiếp đều nhanh chóng tan vỡ vì rất nhiều lý do đã không giúp cô

vượt qua nỗi cô đơn mà chỉ khiến cô ngày càng trống rỗng và chai sạn.

Người đàn bà sau khi ly hôn, một là sẽ trở nên mạnh mẽ, can trọng và sẵn sàng đương đầu với những thử thách của cuộc đời, hai là sẽ dễ dàng thỏa hiệp và sa ngã vào những mối quan hệ trôi nổi, không an toàn. Cũng vì lẽ đơn giản, đàn bà thường yếu đuối.

Tôi không kết luận rằng bạn tôi đã đúng hay sai khi vội vã bước ra khỏi cuộc hôn nhân đó, nhưng có một đêm chúng tôi ngồi trò chuyện với nhau trong một quán cà phê, vô tình gặp lại chồng cũ của cô ấy đang khoác vai một cô gái trẻ, anh đã nhìn chúng tôi rất lâu rồi quay đi. Ngay đêm đó, trên đường về, bạn tôi đã khóc nức nở trên vai tôi, nói rằng, giá như cô ấy không vội vã chia tay, giá như cô ấy đủ hy sinh cái tôi cá nhân để tha thứ thì cô ấy đã giữ được cho mình người bạn đời, cho con gái cô ấy một người cha thực sự. Vì cho dù có từng phạm sai lầm, anh ấy vẫn là một người tốt.

Xem ra chỉ một cú trượt chân cũng đủ làm thay đổi vài số phận. Sau mỗi cuộc chia tay, dường như cơ hội kiếm tìm hạnh phúc vẫn dễ dàng hơn cho những người đàn ông. Phần thiệt thòi phải hứng chịu, nếu không là đàn bà thì sẽ thuộc về những đứa trẻ. Chúng không có quyền lựa chọn hạnh phúc mà hạnh phúc chỉ có thể do người lớn mang lại.

Xem ra khi người ta ngoảnh đầu nhìn lại thì mọi chuyện đã lỡ mất rồi.

24. Anh còn yêu em không?

Sau hôn nhân, dường như người đàn bà nào cũng nhận ra người đàn ông của mình ít nhiều đã thay đổi, những lời nói ngọt ngào bớt đi, sự quan tâm, săn sóc bớt đi và sự si mê hẳn cũng bớt đi... không còn như thời yêu nhau nữa.

Người đàn ông cũng thế, sẽ có lúc thấy vợ mình không còn dễ thương, dịu dàng như trước, sự bướng bỉnh đôi khi biến thành hung dữ. Người đàn bà trong tình yêu từng khiến người đàn ông chao đảo, đợi chờ, tìm đến chinh phục, nay trở thành một hình ảnh quá quen thuộc, khi cả hai người đã sống cùng nhau, thuộc về nhau dưới một mái nhà.

Tôi cũng thế, hôm qua tôi là người đàn bà của tình yêu, thì hôm nay, sau khi đeo nhẫn cưới anh trao, tôi trở thành người đàn bà bình thường bẽ bộn. Thay vì đi dạo cùng anh mỗi tối, tôi phải nấu nướng, rửa chén, lau dọn nhà cửa, giặt giũ... Đôi bàn tay ít khi phải làm việc nhà của tôi dần đổ ửng, lòng bàn tay bớt mềm mại đi nhiều.

Một lần chồng tôi cầm bàn tay ấy, nhăn nhó nói: "Nếu trước đây, bàn tay em như thế này thì chưa chắc anh đã cưới em làm vợ."

Đàn ông thật giản đơn, anh không hiểu, hoặc cố tình không hiểu, rằng đôi bàn tay tôi đã chai sần và thô ráp đi nhiều chỉ vì lý do đơn giản, tôi không còn là cô gái son rỗi của ngày xưa.

Tôi đã vì gia đình nhỏ của mình mà làm việc gấp đôi, gấp ba.

Và vì anh nữa.

Nên tôi mỉm cười nhìn anh. "Chứ không phải vì nụ hôn nơi quán phở hay sao?"

o o o

Quán phở 24, trong một buổi sáng mát lạnh, tôi ngồi đối diện anh. Và rất bất ngờ, tôi đứng dậy, tiến về phía anh, anh tưởng tôi muốn nói gì đó với mình nên ghé tai lại gần tôi. Nhưng không, tôi đã hôn lên má anh.

Một vài người khách xung quanh nhìn chúng tôi lạ lẫm. Có lẽ họ ít khi nhìn thấy một cô gái hôn má người đàn ông ở một tiệm ăn, như thế này. Tôi cảm cúi ăn ngon lành, còn anh thì thoảng lại nhìn tôi. Anh ngạc nhiên, hoặc bị xâm chiếm bởi một cảm giác tương tự như thế. Có gì đâu, sự âu yếm vừa đủ giữa hai người yêu nhau. Giữa một nơi không cần kín đáo.

Anh nói rằng anh chưa bao giờ cảm thấy hạnh phúc ngọt ngào đến vậy. Và sau khi đã là vợ chồng, anh vẫn hay dẫn tôi đi ăn phở, nhưng tôi không hôn anh nữa. Dù có thể anh đang chờ đợi.

Không phải tôi không muốn.

Thỉnh thoảng tôi quên xịt nước hoa mỗi khi ra phố với chồng mình vì vội vã. Những chiếc váy ngắn gợi cảm xếp sâu trong ngăn cùng của tủ quần áo. Tôi bớt dần những cử chỉ những nhéo, giận hờn với anh. Và tình yêu dành cho anh ngày hôm qua dữ dội bao nhiêu thì nay lắng lại thành vẻ đằm thắm hiện rõ trên gương mặt.

Thời gian trôi đi, tôi cũng như bao người phụ nữ khác sau hôn nhân, có bầu, sinh con, vòng eo to ra, mắt trũng sâu vì thức khuya chờ chồng về ăn cơm, cho con bú, ru con ngủ... Những công việc không tên đã cuốn trôi tôi, hoặc tôi muốn chăm sóc cho chồng con chu đáo, đến mức quên mình từng là một người biết đòi hỏi và muốn được cưng chiều.

Tối thứ Bảy, chồng tôi về muộn. Thi thoảng anh vẫn về muộn, anh kể cho tôi nghe về những cô gái anh đã gặp, những cô gái tự do, hấp dẫn và xinh đẹp như những con công, anh không thể từ chối những ly rượu mời nồng nhiệt từ những ngón tay sơn móng đỏ yêu kiều trong bữa tiệc. Anh không thể từ chối những câu chuyện vui vẻ, đầy thú vị với họ. Anh say sưa đến nỗi những lời anh nói có thể khiến nước mắt tôi rơi xuống.

Nhưng tôi đã không khóc, lâu rồi tôi không khóc. Tôi nói rằng anh hãy ngủ đi. Tôi ôm anh từ phía sau, áp mặt vào lưng anh. Đã quá lâu trong cuộc hôn nhân của mình, tôi trở thành người đàn bà nhường nhịn. Nhưng hôm nay tôi đã nói: "Anh ạ, em có thể hôn anh bất kỳ lúc nào, em có thể đi khiêu vũ cùng anh, em có thể xinh đẹp

tung tăng như họ, để được anh yêu. Nhưng anh biết không, em khác họ, vì em là người phụ nữ của gia đình. Em muốn anh yêu em ngay cả khi em đơn giản thế này, khi em không son phấn, khi lưng áo em ẩm mồ hôi, khi em mệt mỏi, khi em không vui, khi em không mỉm cười vì những lo toan. Em muốn anh yêu em ngay cả khi em đã già đi. Và nếu như, nếu như em không thể hôn anh nơi quán phở, thì em vẫn sẵn sàng nấu cho anh tô cháo khi anh ốm... Liệu lúc đó anh còn yêu em nhiều không?"

Chồng tôi im lặng, anh quay qua tôi.

Lạ thay, tôi đã phải đưa tay lau trên má anh: những - giọt - nước - mắt.

25. Tự do và lựa chọn

Hơn một người bạn của tôi, cả nam và nữ trong những cuộc tranh luận đông dài về tình yêu và hôn nhân đều nói rằng, họ chỉ thích được tự do, không có tự do thì họ chết mất, người bạn đời cần phải tôn trọng họ và ngoại tình bây giờ là chuyện bình thường, ý nói là họ được quyền ngoại tình, dĩ nhiên là không công khai và đừng tưởng cưới được nhau rồi thì sở hữu được nhau, rằng mỗi người có một thân thể, một trái tim và đừng có mong ước một cách nực cười rằng ai phải thuộc về ai mãi mãi.

Tôi mới đặt câu hỏi: "Vậy cậu có thể cho tớ biết, lý do cậu kết hôn không?"

Họ ngó người ra một lúc rồi bảo: "À, ờ, thì lúc gặp đối tượng đủ tiêu chuẩn rồi thì lấy nhau thôi, đằng nào cũng đến tuổi lập gia đình rồi, cũng phải có con, chứ để lâu tóc bạc trắng rồi con mình mới bi bô tập nói sao?"

Người khác bảo: "Thì yêu mới cưới, nhưng cưới xong rồi gặp người khác mới thấy đó mới là tình yêu đích thực của mình, rõ khổ!"

Không hiểu sao tôi cứ ngậm ngùi nghĩ đến những người vợ, người chồng của bạn tôi, và ước gì họ cũng nghĩ về hôn nhân đơn giản như thế. Họ sẽ đỡ phải buồn đau hay cô đơn ngay tại chính căn nhà mà họ coi là tổ ấm của mình. Họ sẽ không đặt nhiều kỳ vọng về sự chung thủy, chia sẻ, trách nhiệm, sự hy sinh... của người bạn đời. Tôi ước gì họ cũng có một tâm hồn đủ tự do, thoải mái để có thể tự mình đi tìm những niềm vui bên ngoài, bù đắp nỗi cô đơn mà không phải ăn năn, day dứt. Trường hợp xấu nhất xảy ra, nếu phải ký tên vào lá đơn ly hôn, họ cũng sẽ dễ dàng vượt qua và coi đó chỉ là một thử thách trong muôn vàn thử thách của cuộc đời.

Một thời gian khá dài, tôi không dám vào mục tâm sự chuyện gia đình của một trang web dành cho các bà mẹ vì phải chứng kiến quá nhiều những giọt nước mắt cũng như những cuộc chia tay vội vã. Không biết có bao nhiêu cặp vợ chồng ký vào đơn ly dị khi con vẫn

còn trong bụng mẹ, không đếm được có bao nhiêu cô gái trẻ mới ngày hôm qua bay nhảy tung tăng với cuộc sống độc thân thì hôm nay đã trở thành một single mom tội nghiệp. Những chủ đề được lập ra với mục đích lên án người thứ ba và bên vực người vợ nhưng chẳng để làm gì vì ngày càng có nhiều người thứ ba bất chấp tất cả để chiến đấu, giành giật lấy tình yêu. Không lẽ, lẽ cưới chỉ được coi giản đơn như một bữa tiệc sinh nhật rồi ai về nhà nấy còn tương lai của những đứa trẻ non nớt sẽ được lý giải bởi số phận đã an bài?

Xem ra, kết hôn đã không còn là một khái niệm thiêng liêng nữa.

Tôi từng chứng kiến những người đàn ông vừa tài hoa vừa nổi tiếng sống một mình và tuyên bố họ sẽ không bao giờ kết hôn. Điều đó không có nghĩa họ phải chấp nhận sự cô đơn và không được làm cha, vẫn có những người phụ nữ đến với họ mà không cần danh phận, vẫn có những người phụ nữ đủ can đảm sinh con cho họ. Họ đã lựa chọn cho mình một cách sống và dường như sự lựa chọn quyết liệt ấy đã không gây dở dang cho bất kỳ ai.

Thật ra tôi nghĩ rằng, chẳng ai có thể áp đặt hay trói buộc ai khi ta muốn tự do, cũng chẳng ai có quyền phán xét khi bạn là một kẻ đã tình. Nhưng trên đời này cái gì cũng có giá của nó, bạn không thể bắt người khác gánh trách nhiệm cho sự ham muốn tự do của bạn. Và người vợ, người chồng của bạn sẽ trở thành những người bất hạnh nhất nếu họ thực sự trao cho bạn cả cuộc đời và trái tim.